

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 10. МАРТА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на наставак главног претреса дана 10. марта 2005. године са почетком у 10,16 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемекa и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Славишом Вукосављевићем, по заменичком пуномоћју браниоца адв. Ненада Вукасовића, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокати Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Дејан Лазаревић, окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адв. Николом Гавриловићем, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адвоката Владана Вукчевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Дејан Лазаревић, по заменичком пуномоћју браниоца адвоката Драгана Крстићевића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности

адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем.

Нека приступи пред суд ако је дошао позвани сведок Милорад Брацановић.

За реч се јавља адв. Никола Гавриловић. Изволите.

Адв. Никола Гавриловић: Господине председниче, добио сам информацију да је пре 10-так минута овде у судници био присутан и сведок Љубиша Буха. Пошто ја не познајем, ја бих молио да проверите и уколико је ту, да га удаљите из суднице.

Председник већа: Ако је тачна ова информација, налажем да сведок сарадник Љубиша Буха напусти судницу, зато што је забрањено да присуствује главном претресу, јер ће бити суочен са првоокривљеним Милорадом Улемеком, као што је одређено решењем судског већа о предлозима за извођење доказа.

Констатујем да је приступио сведок Милорад Брацановић.

Констатујем да није приступио сведок Миладин Веруовић, позив није уредно примио, а према обавештењу његовог брата Милана Веруовића, налази се у Црној Гори и није био у физичкој могућности да приступи на данашњи главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња саслушања сведока Милорада Брацановића.

Констатујем да је сведок Милорад Брацановић приступио пред судско веће и налази се за судском говорницом.

Председник већа: Име и презиме Ваше?

МИЛОРАД БРАЦАНОВИЋ.

Председник већа: Име Вашег оца?

Сведок Милорад Брацановић: Никола.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Милорад Брацановић: 16. јуна 1954. године у Ужицу.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Милорад Брацановић: Пензионер.

Председник већа: Где сте радили и од када сте пензионер?

Сведок Милорад Брацановић: Пензионер сам од 31.12. прошле године, 2004. године.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Милорад Брацановић: Улица Николаја Гогоља 38-б.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ни са ким.

Председник већа: Опомињем Вас на дужност да обавестите суд о свакој евентуалној промени адресе пребивалишта.

Сада ћу Вам саопштити Ваша права, обавезе и законска упозорења за сведока у кривичном поступку:

Опомињем Вас на дужност да саопштите суду све што Вам је познато о предмету и упозорам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права, обавезе и законска упозорења?

Сведок Милорад Брацановић: Јесам.

Председник већа: Дакле, јесте, као што сте одговорили. Сада ћу Вас позвати да у својству сведока положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве, ако сте сагласни са текстом заклетве, само реците «да», да скратимо процедуру, ако нисте реците разлог због чега нећете да положите заклетву у својству сведока пред судом.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Милорад Брацановић: Да.

Председник већа: С обзиром на чињеницу да сте радили у Безбедносно информативној агенцији, а раније у Ресору државне безбедности Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Ви сте упознати са одлуком директора Безбедносно информативне агенције број 016688 од 17. децембра 2004. године, а ја ћу је јавно прочитати:

На основу члана 23 Закона о Безбедносно информативној агенцији («Сл. гласник Републике Србије» број 42/02) доносим одлуку – Милорад Брацановић, бивши припадник Безбедносно информативне агенције ослобађа се обавезе чувања државне и службене тајне, ради давања изјаве у својству сведока пред Окружним судом у Београду, Посебно одељење, а у интересу утврђивања материјалне истине у кривичном поступку против окривљеног Милорада Улемека и других, због кривичног дела из члана 136 став 1 Основног кривичног закона и других, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјално тужилаштво КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, са потписом и печатом директора Безбедносно информативне агенције Радета Булатовића.

Постоји констатација на одлуци да сте Ви обавештени о њој и да сте потписали и упознати са том чињеницом, дакле, све што се тиче овог предмета и чињеница које су важне за утврђивање истине у овом

кривичном поступку нисте дужни да чувате ту тајну јер сте ослобођени од обавезе чувања државне и службене тајне.

Само ми реците да ли имате неке белешке испред себе?

Сведок Милорад Брацановић: Немам. Само концепт на пола стране. Немам.

Председник већа: То слободно ставите одмах у џеп јер се то не може користити. У кривичном поступку сведок не може да се користи белешкама, само окривљени. Према томе, вратите у џеп да би елиминисали ту процесну сметњу, јер је то забрањено Закоником о кривичном поступку. Нема подсећања за сведока, него непосредно, оно што сте запамтили, што знате, одговарајте на питања.

Ја ћу Вам сада поставити питања па нам Ви изложите све што знате о томе, а на околности сведочења због чега сте и позвани као сведок у кривичном поступку и за који постоји вероватноћа да имате сазнања о тим чињеницама. Дакле, питања гласе:

Шта је Вама познато да ли су и у каквим односима били првоокривљени Милорад Улемек са покојним Душаном Спасојевићем, каква је врста релација била између њих, ко је био покојни Душан Спасојевић, да ли је он био криминалац, да ли се бавио вршењем кривичних дела, да ли је имао криминалну групу, да ли је покојни Душан Спасојевић имао обезбеђење од стране припадника Јединице за специјалне операције, ко је дао налог да Душан Спасојевић буде обезбеђиван од стране припадника ЈСО-а, какви су били односи и врсте контаката које је имао Душан Спасојевић са припадницима ЈСО-а, да ли је вршио финансирање припадника Јединице за специјалне операције и саму Јединицу за специјалне операције, каква је улога била првоокривљеног Милорада Улемека приликом протеста Јединице за специјалне операције новембра 2001. године, да ли сте га Ви лично позвали да иде у Кулу у циљу смиривања и каналисања протеста Јединице за специјалне операције, ко је организовао протест Јединице за специјалне операције или је то била спонтана реакција, који су мотиви били протеста Јединице за специјалне операције, да ли је било политичке позадине, да ли је Јединица за специјалне операције протестом изразила одређени непријатељски став према Влади Републике Србије, да ли је постојала политичка позадина из тих ставова који су они упућивали јавно према Влади Републике Србије, а који су се односили на смену министра унутрашњих послова Републике Србије и начелника Ресора државне безбедности? Изволите.

Сведок Милорад Брацановић: Не знам, ако би могли, пошто не знам да ли ћу..., нисам запамтио сва питања која сте ми поставили, ја ћу почети да причам, али ако можете да ми помогнете својим питањима?

Председник већа: Ја сам дао генерално која питања постоје и која сам Вам ја поставио, а Ви изложите сада, пошто је таква законска процедура, све шта знате о овим питањима, а ја ћу касније подпитањима Вас вратити на одређене ствари, чињенице, допуне у циљу проверавања, нарочито одбране окривљеног Милорада Улемека и још једна ствар на околност на коју треба да сведочите јесте да ли сте Ви тражили од првоокривљеног Милорада Улемека да ступи у одређене контакте са покојним Душаном Спасојевићем у циљу прикупљања обавештења о активностима Албанаца на Косову, припремање одређених оружаних акција, како на територији Југа Србије, тако и у Рашкој области.

Сведок Милорад Брацановић: Ево овако, ја знам да је Милорад Улемек Легија био у контакту са Душаном Спасојевићем. Каква је тачна природа његовог контакта то не знам. Да причам о протесту, могу тако да почнем? Протест Јединице за специјалне операције почео је након налога тадашњег начелства Ресора државне безбедности тј. Горана Петровића и Зорана Мијатовића да Јединица за специјалне операције се припреми за хапшење двојице тешких криминалаца. Та акција је требала да буде изведена на Обреновачкој пијаци. То је такав тип задатка био да су браћу Бановић на Обреновачкој пијаци могли да лише слободе два саобраћајца или два тржишна инспектора. Због чега је ангажован толико број припадника Јединице за специјалне операције мени није познато, то вероватно знају Горан Петровић и Зоран Мијатовић. Лично мислим да је протест био оправдан, што је тада било мишљење и Зорана Ђинђића и врха тадашњег МУП-а Републике Србије. Јединица за специјалне операције је имала право, а по мени чак и обавезу да протестује, из разлога што је од њих тражено да изврше кривично дело. По закону о унутрашњим пословима сваки припадник који добије налог да изврши кривично дело не треба да га изврши. Они су том приликом били дезавуисани. У ком делу су они извршили кривично дело? Једног од браће Бановића су противправно лишили слободе и била је њихова обавеза да због тога протестују. Када је почео сам протест ја сам разговарао са Милорадом Улемеком, питао сам га да ли знаш шта се догађа у Кули. Он је рекао да је чуо шта се догађа у Кули. Ја сам га замолио да оде у Кулу и да поразговара са тим момцима, да смири протест, да протест не би прерастао у нешто друго. Зашто Милорада Улемека иако није био тада командант Јединице? Зато што су га сви момци из Јединице поштовали и ценили и волели. Био је човек кога су слушали и тада. Након његовог одласка за Кулу, ја сам отишао код Горана Петровића, тадашњег начелника Ресора државне безбедности,

рекао сам му свој став у вези тога што су они урадили као начелство службе и да није било у реду да дезавуишу команду Јединице и рекао сам му да се спремам да кренем за Кулу, да ја разговарам са тим људима, да се тај протест смири. Он ми је тада рекао да би било добро да заједно са мном у Кулу крену он и Мијатовић Зоран. Мијатовић Зоран је тог дана после радног времена отишао са породицом у Врњачку бању, ако се не варам. Ту преда мном Горан Петровић је позвао Мијатовића да се одмах врати за Београд. Да не бих чекао, ја сам рекао Горану да ћу ја одмах да кренем за Кулу, а они да крену након тога. Ја сам сео у аутомобил и отишао у Кулу. На капији су ме сачекали маскирани припадници Јединице. Нису ми дозволили да уђем у центар Кула, нити је ико из команде Јединице са мном хтео да разговара. Ја сам се после тога окренуо. Звао сам оперативца који оперативно покрива Сомбор и Кулу. Он је дошао у Кулу и он ми је омогућио да из кулске полицијске станице специјалом окренем Горана Петровића и ја сам га том приликом обавестио да ме нису пустили да уђем у Кулу и да се враћам за Београд. Потом сам се вратио за Београд. Док сам одлазио за Кулу у више наврата сам покушао да остварим телефонску комуникацију са било ким из Јединице, међутим, сви су телефони били искључени. По мом доласку..., могу даље да наставим, везано све за протест је ли? По мом доласку у Београд, да ли наредног дана, те исте вечери или наредног дана, више се не сећам, позвао ме је Чедомир Јовановић и тражио да се види са мном. Нас двојица смо се видели испред зграде Владе и разговарали о протесту Црвених беретки. Он ме је замолио да одемо код Душана Михајловића, тадашњег министра унутрашњих послова у његов кабинет који се налази у згради Владе. Отишли смо код Душана Михајловића. Причали смо о протесту Црвених беретки. Ја сам њему изнео став исти онај који сам изнео и пред Гораном Петровићем, пре мог одласка у Кулу. Душан Михајловић ме је након тога обавестио да су Горан Петровић и Зоран Мијатовић поднели оставке и затим ме је питао ко би могао бити нови начелник, по мом мишљењу, нови начелник Ресора државне безбедности. У једном моменту он је то место понудио и мени. Ја сам рекао да нисам спреман за такво радно место и да не бих прихватио то. Затим ме је питао, а ко би то могао бити. Ја сам рекао да би то могао да буде Андреја Савић, човек који је у служби државне безбедности радио прво као оперативац, па аналитичар и који је касније почео да се бави науком, сада је тренутно био начелник на Институту безбедности, образовно истраживачког центра и бавио се обуком нових кадрова. Такође сам му рекао да се 10 година нигде није експонирао и он је тражио да му омогућим контакт са Андријом Савићем. Ја сам исте вечери омогућио контакт њих двојице. Они су разговарали. Андрија Савић је написао биографију и на сутрашњој седници Владе је постављен за начелника Ресора државне безбедности. Пар дана после тога, или можда један дан, Андрија Савић је мени понудио да будем

заменик начелника Ресора државне безбедности и ја сам рекао да то не желим. Он је рекао да је Душан Михајловић за то радно место мени већ написао решење које је датирано, мислим да је 19. новембар 2001. године. Ја сам и даље одбијао и после упорног инсистирања Андрије Савића, ја сам 24. или 25-ог потписао то решење. О овоме постоји документација и постоје сведоци. 21. новембра је био дан Јединице и тада смо у Кулу отишли и Андрија Савић и ја и покојни Зоран Ћинђић. Ја иако сам имао решење за место заменика начелника Ресора државне безбедности, нико у Јединици није знао да сам ја практично постављен на то радно место, тако да те неке шпекулације и неке приче о томе да ме је Јединица поставила на то место је обична лаж. То треба да се уклопи у нечији сценарио. То је све везано за протест. Не знам шта бих још додао. Ако можете да ми помогнете питањима неким?

Председник већа: Ја ћу Вам поставити сада питања управо из разлога што не можете одговорити одједном на сва постављена питања и околности на које треба да сведочите. Шта сте Ви били у тренутку када је започет протест Јединице за специјалне операције, на ком радном месту сте радили, коју сте функцију обављали у оквиру Ресора државне безбедности МУП-а РС?

Сведок Милорад Брацановић: Био сам начелник Управе.

Председник већа: Које управе?

Сведок Милорад Брацановић: Седме управе или Управе за технику, да би ме боље разумели.

Председник већа: И прислушкивање?

Сведок Милорад Брацановић: Да. То.

Председник већа: То је познатије. Када кажете техника, то је широк појам, али за спровођење мера, прислушкивање?

Сведок Милорад Брацановић: Баш тако.

Председник већа: Рекли сте у сведочењу да је првоокривљени Милорад Улемек имао контакте са Душаном Спасојевићем, одговорите нам на следећа питања...

Сведок Милорад Брацановић: Извините моменат, заборавио сам један детаљ који мислим да је врло битан. Пошто смо ми у то време слушали по налогу јавне безбедности Љубишу Буху Чумета, у то време

је била врло интензивна телефонска комуникација између Љубише Бухе Чумета, Бебе Поповића и Чедомира Јовановића. Беба Поповић је на све начине покушавао пред њима да издраматизује ситуацију и све време је манипулисао Владом, Бебом, Чедом, а касније и са Ђинђићем. Он је телефоном обавештавао Бебу Поповића да се Јединица за специјалне операције спрема да дође да заузме Београд, да заузме зграду Владе, давао им је гас, пошто се у неким другим телефонским разговорима хвалио неким својим стварима, како људима из Владе даје гас. Он је ишао чак дотле да је једне вечери или једног јутра, више се не сећам, окренуо телефоном Бебу Поповића и рекао му да се Јединица спрема да крене из Куле, да заузме зграду Владе и да истера целу Владу одатле. Разговарао је са Бебом Поповићем о томе, тражио је и инсистирао да га Беба Поповић повеже са Зораном Ђинђићем, што му је Беба Поповић и омогућио и он је директно телефоном разговарао са Ђинђићем. Њему је саветовао да бежи из Владе, да склања своју породицу, пошто ће Црвене беретке да заузму град и да заузму зграду Владе. Све време он манипулише практично са....Да, још је понудио Ђинђићу да он са својим момцима крене да пресретне Црвене беретке и да их заустави и рекао је Ђинђићу да ће он са својим људима штитити зграду Владе. Понудио се као човек који може да реши тај проблем на тај начин. Не знам да ли су Горан Петровић и Зоран Мијатовић ове податке пренели Зорану Ђинђићу, али сам их ја, када сам дошао на место заменика начелника Ресора државне безбедности презентирао Зорану Ђинђићу. И сложили смо се били у томе да је Чуме све време покушавао да манипулише са људима из Владе, да им преноси лажне информације, да их плаши. Извињавам се, питали сте ме нешто?

Председник већа: Вратићемо се на то питање, али прво, ко је био Душан Спасојевић и каква је врста контаката остваривана између првоокривљеног Милорада Улемека са покојним Душаном Спасојевићем?

Сведок Милорад Брацановић: Ево могу ја да Вам, рецимо да кренем од почетка, да Вам кажем и контакте које сам ја са Душаном Спасојевићем имао, па ћу кроз то објаснити и контакте Милорада Улемека. Ја сам Душана Спасојевића упознао вече 5. октобра 2000. године. Ми смо сви дежурали на Институту безбедности због ситуације која је била и телефоном ме је назвао Улемек и рекао ми, замолио ме да дођем код њега у канцеларију. Тамо је седео човек који се представио као Душан Спасојевић. Он је рекао да долази од Зорана Ђинђића и да шаље хитну поруку Зоран Ђинђић да хоће одмах да се види са Улемеком. Легија ме је питао шта да ради. Ја сам питао колико имамо времена да о томе размислимо, са намером да се консултујем са начелством службе. Онда је Душан Спасојевић рекао да је Ђинђић рекао

да понуда важи одмах или никада више. Ја сам посаветовао Улемек да прихвати тај контакт и да види шта Зоран Ђинђић хоће. И тада су Душан Спасојевић и Милорад Луковић отишли на тај контакт. Након тога, када се вратио нас је позвао тадашњи начелник Ресора државне безбедности Радомир Марковић. Био је љут што га нисмо обавестили о тој намери и био је у праву јер смо ми њега као старешину морали да обавестимо о томе. Међутим, када смо објаснили целу ситуацију све је било у реду. Тензија је пала. У том моменту поново Зоран Ђинђић тражи контакт са Улемеком и овог пута, значи са сазнањем Радомира Марковића Улемек и ја смо отишли на контакт са Зораном Ђинђићем. То је био контакт у згради Градске скупштине, у једној канцеларији. Тамо сам први пут видео Драгољуба Марковића, Чедомира Јовановића. Пун ходник је био обезбеђења Зорана Ђинђића и у том обезбеђењу се налазио и Душан Спасојевић кога сам значи по други пут видео, Миле Луковић, мислим да је био и Љубиша Буха Чуме, нисам потпуно сигуран. Након тога долази до трећег контакта, да ли те вечери или сутрадан, немојте ме држати за реч, Улемек и ја смо по позиву Зорана Ђинђића се са њим нашли у просторијама фабрике за металне производе на Чукарици и тамо су нас чекали Зоран Ђинђић, Човић и покојни генерал Буха. Ту је била припремљена нека вечера и било је разговора на тему 5. октобра. То је било то. Одмах након..., ја ћу Вам мало подробније то све објаснити, да не бих прескакао. Након завршетка те ситуације око 5. октобра, пошто су шиптарски терористи почели са акцијама на југу Србије, цела Јединица је отишла на Југ Србије. Заједно са Јединицом отишао је и Радомир Марковић. Ми смо имали проблема тада на терену, пошто је у том моменту служба прилично конфузно реаговала, тако да није могла да нам пружи обавештајне податке где се терористи налазе, колико их има, бројчано стање наоружања, да ли имају стране плаћенике итд. и у том моменту се Душан Спасојевић, који је био у контакту са Легијом понудио Легији да му да на везу једног од шиптарских терориста, вођа једне терористичке групе, који је заједно са њим учествовао у неким шверцарским каналима у претходном периоду. Ја сам тада први пут сазнао да се Душан Спасојевић бави криминалним радњама и да је родом из Медвеђе на самој граници између Србије и Косова, тј. на југу Србије. Легија је ступио у контакт са тим шиптарским терористом, вођом те једне терористичке групе. Мислим да се звао Леши, немојте ме држати за реч. Кроз контакте са тим шиптарским терористом преко Легије, дошли смо до података о бројчаном стању шиптарских терориста, врсти наоружања, локацији где се крећу и о закопаном оружју по многим селима на југу Србије. На основу ових података Јединица је у својој зони одговорности успела да неутралише шиптарске терористе и да нађе већу количину наоружања. Везано за ту ситуацију, ја сам и касније од Легије тражио да преко Душана Спасојевића покуша да сазна податке везано за Косово и за југ Србије.

Мислим да је тада Душан Спасојевић и причао да се налази у личном контакту са неким рођаком, можда чак и братом Хашима Тачија. Он је током 2001. и 2002. године Легији давао податке који додуше нису били овог квалитета као овај први податак који нам је дао, али подаци који су имали одређени квалитет и који су се уклапали у дотадашња сазнања службе. После овога пола Јединице се враћа за Београд, а значи, већи део Јединице или пола Јединице остаје доле на југу Србије. Одмах је Јединица, пошто је дошла у Београд, добила задатак да направи заседу некој групи криминалаца који су вршили тешка кривична дела и то у Земуну. Три дана је Јединица била на терену. Ја сам био заједно са Легијом ту на терену. Ти људи се нису појавили и тако да задатак није завршен. Тада сам први пут заједно са Улемекком отишао у Шилерову улицу код Душана Спасојевића у његову кућу. Ту сам и упознао Слободана Пажина, који се представио као инспектор Градског СУП-а и између осталог причало се на тему криминала. Душан Спасојевић је том приликом рекао да он даје податке овоме Пажину, да ли је рекао чак да му је кум, не знам, и да му помаже око расветљавања неких кривичних дела и да има много података које би он могао да да, а који се односе на неке организоване криминалне групе, криминалце итд.. После тога ја, значи 2001. године, долазим на место начелника Седме управе, управе технике. Негде отприлике с почетка тог мог боравка на том радном месту, позвао ме је Чедомир Јовановић и рекао ми да би требали он и ја да одемо код Зорана Ђинђића, да се нешто исконсултујемо. Ја сам отишао са Чедомиром Јовановићем код Зорана Ђинђића, који нас је примио у седишту странке у Крунској улици. Зоран Ђинђић ми је том приликом рекао да планира да фомира једну групу већу или управу за борбу против организованог криминала и питао ме је шта ја мислим о томе и да ли имам нека искуства на ту тему. Такође ми је рекао да би на чело те групе или начелник те управе морао да буде, да се доведе поштен и добар полицајац. Ја сам му рекао да ћу пробати да помогнем да се исконсултујем са људима који се мало више разумеју у то, а за начелника те управе сам предложио Радована Кнежевића, начелника секретаријата у Суботици за кога сам знао да је добар и поштен полицајац. Он је рекао ништа, следећи пут када се будемо видели доведи и тог човека па да поразговарамо. Ја сам обавестио о томе Радована Кнежевића. Заједно са њим сам сео и направили смо ту шему управе за борбу против организованог криминала, с тим што смо консултовали и Андрију Савића који је тада био начелник истраживачког центра на Институту безбедности, пошто се они између осталог баве и тиме и имају литературе из те области. Консултујући домаћу и страну литературу, ми смо направили ту шему и након пар дана Чедомир Јовановић, Радован Кнежевић и ја смо отишли код Зорана Ђинђића. Мало смо сачекали, када смо ушли унутра, тамо је већ седео Милорад Улемек Легија и нешто је причао са Зораном Ђинђићем. Ми смо

изложили концепт ове управе. Радован Кнежевић је разговарао, управо, Зоран Ђинђић је разговарао са Радованом Кнежевићем и њему се тај концепт свидео и свидео му се Радован Кнежевић. На крају разговора је чак питао Зоран Ђинђић Легију шта он мисли о свему томе. Легија је прокоментарисао да се он много у то не разуме, али да Јединица у томе може доста да помогне, пошто је технички, стручно обучена рецимо да учествује у хватању криминалаца за тешка кривична дела. Извесно време после тога, ја сам отишао у Шилерову улицу, позвао се на понуду Душана Спасојевића и тражио сам од њега да покуша да прикупи податке везано за организовани криминал и за те криминалне групе. Он ми је тада рекао да може да ми прикупи податке за почетак за неку организовану криминалну групу са Новог Београда која се бавила шверцом аутомобила и наркотика, коју предводи неки Кека и да може да пружи податке о извесном Немањи који има два убиства иза себе, а крије се негде по Београду. Он је мени на цедуљици дао број мобилног телефона тог Немање. Ја сам ту цедуљицу проследио Радовану Кнежевићу. Тада, када сам био у Шилеровој, тамо се појавио и Љубиша Буха Чуме. Никада после, након овога, нисам имао више никаквих контаката са Душаном Спасојевићем ни посредно ни непосредно. Моја активност тада у Седмој управи, гро посла био је везан за помоћ, логистичку помоћ и подршку јавне безбедности или формираној новој управи за борбу против организованог криминала и криминалистичкој полицији и на захтев Радована Кнежевића и Милета Новаковића и на наредбу да ли истражног судије, више се сада не сећам, све је то било покренуо папирима, Седма управа је закачила велики број телефона једне организоване криминалне групе. Људи из Седме управе су почели да слушају. Видели су да се ради о Сурчинском клану, да је вођа Сурчинског клана Љубиша Буха Чуме, да је његова десна рука Душан Спасојевић. Закачени су били телефони и Зорана Вукојевића, Милета Луковића, Ђуре Мутавог, ја се извињавам, не знам како се он презива. Сећам се да је у то време, пошто смо почели да слушамо те телефоне, да, заборавио сам да кажем да смо три пута дневно курирском поштом све транскрипте разговора, пошто смо имали живу телефонску комуникацију, све транскрипте разговора прослеђивали Милету Новаковићу и Радовану Кнежевићу. Тада је рецимо Љубиша Буха Чуме био посебно заузет, мислим да је у том времену било суђење Андрији Драшковићу за убиство у ресторану «Кнез» и сећам се да је Љубиша Буха Чуме ангажовао гомилу људи из Сурчина да аутобусом одлазе у суд, да врше притисак на суд, да прете Андрији Драшковићу, да прете судијама, чак је одређивао лица која ће ког дана правити ексцес у судници итд.. После овога долази до отмице господина Мишковића. Иако слушањем телефонских разговора ове групе није се дошло до децидних података да они стоје иза отмице Мишковића, било је неких назнака, међутим, Управа за борбу против организованог криминала и

УКП-а, имали су податке да ова група стоји иза отмице Мишковића. Након овога, Душан Спасојевић са једном екипом, сада се више не сећам имена, ко је све отишао са њим, одлази за Париз, за Француску и са намером да после тога оде за Венецуелу и Колумбију. Ваљда везано за набавку дроге. О овим подацима Седма управа, тј. ја, хитно смо обавестили Управу за борбу против организованог криминала и УКП и на основу ових података Миле Новаковић је организовао хапшење ове групе у Паризу, која је после депортована у Југославију и смештена у Централни затвор. Тада почиње жива комуникација између Љубише Бухе Чумета са Бебом Поповићем и Чедомиром Јовановићем, где он од њих тражи да Душан Спасојевић и његови људи из Централног затвора буду што пре пуштени. Љубиша Буха Чуме је у том моменту имао неку везу са Душаном Спасојевићем у затвору, не знам преко кога, пошто се то није видело на телефонским разговорима, значи вероватно је имао непосредну везу. Он је практично преносио поруке Душана Спасојевића преко Љубише Бухе Чумета Чедомиру Јовановићу. Поруке су биле типа да он више не може да издржи у затвору, да што пре организују да га пусте напоље, јер уколико то не учине, он ће престати да ћути и почеће да прича. Чедомир Јовановић у контактима са Љубишом Бухом је смиривао овога Душана Спасојевића. Рекао му је да се стрпи, да ће бити све у реду итд.. Пошто Душану Спасојевићу очито нису били довољни посредни контакти преко Љубише Бухе Чумета, он је поручио Чедомиру Јовановићу да тражи непосредни контакт и након тога је Чедомир Јовановић одлазио у затвор код Душана Спасојевића, мислим да је на тим телефонским разговорима код Љубише Бухе Чумета смо дошли до податка да је водио и жену, мислим да се зове Тања или тако нешто и ћерку. Одлазио је више пута. Након извесног времена Душан Спасојевић је пуштен из затвора. Ја не знам како и те податке нисмо имали. Знам да је Љубиша Буха Чуме рецимо у том времену рекетирао неке бивше бизнисмене из претходног периода, да им је обећавао да ће бити ослобођени било које кривичне или било какве друге одговорности уколико му дају одређене своте новца. Веће суме новца су биле у питању, ако се не варам чак у пар милиона марака у почетку, па после пар милиона еура и заиста нико од тих људи који су били са њим у контакту и који су му давали те паре никада се нису појавили на суду, нити их је ико дирао. Био је у контакту и са многим привредницима и људима из министарстава у то време. Ја сада не могу да се сетим свих имена. Знам да је рецимо, пошто је тада била актуелно асфалтирање путева, да је рецимо имао комуникацију са извесним Тиком или Тићом, који је био помоћник или заменик министра за саобраћај. Не знам, можда сам нешто пропустио, па ме Ви питајте.

Председник већа: Пошто сте у Вашем сведочењу рекли да је шеф Сурчинског клана био Љубиша Буха звани Чуме, а да је десна рука

његова био покојни Душан Спасојевић, одговорите нам којом су се криминалном делатношћу бавили припадници Сурчинског клана, ко су били ти припадници Сурчинског клана, да ли је у тој релацији покојни Душан Спасојевић био подређен Љубиши Бухи и на који начин је лишен слободе у Паризу Душан Спасојевић са својим људима, да ли је то било намештено и од стране кога?

Сведок Милорад Брацановић: Којим су се тачно криминалним активностима бавили не знам. Ја мислим да су биле у питању отмице. То је оно што је могло да се види кроз те транскрипте телефонских разговора. Наравно они преко телефона нису причали о тим стварима, али то је оно што је могло да се назире. Међутим, јавна безбедност је имала живе изворе и имала је неке комплетније податке него ово што је добијено преко мера и што смо ми њима стално слали. Ја сам чак инсистирао код својих радника у Седмој управи да буду у непосредном контакту са Милетом Новаковићем и са Радованом Кнежевићем и како не би информације ишле преко мене и да се не би каснило и захваљујући томе припадници тих и неких осталих криминалних група дешавало се чак да буду ухваћени на месту извршења кривичног дела. То је оно што сам ја знао. Везано за Париз, Седма управа је проследила податке Управи за борбу против организованог криминала да се они налазе у Паризу и да планирају, пошто смо ми пресретали њихове разговоре, то се ради преко, пошто могу све да причам, преко МКТС, то је међународна контрола телефонских разговора, значи сви разговори који су долазили из иностранства на простор Србије и Црне Горе и који су одлазили према њима су били пресретани. Ми смо те податке дали Управи за борбу против организованог криминала и УКП и ако се не варам сада, мислим да је Миле Новаковић преко Интерпола ступио у контакт са француском полицијом и да је тражио да се они одмах ухапсе и да се испоруче Београду. Мислим да су они ухапшени да ли на аеродрому или тако нешто слично. Детаље тога заиста не знам, пошто се ми тиме нисмо бавили. Ми смо били само логистичка подршка и пружали њима податке, оне које смо добили преко телефона.

Председник већа: Да ли сте путем пресретнутих разговора и садржине тих разговора између учесника сазнали да ли је покојни Душан Спасојевић имао намеру са својим људима да путује у јужну Америку, Колумбију или не знам већ коју земљу...?

Сведок Милорад Брацановић: И Венецуелу.

Председник већа: И Венецуелу, са циљем куповине кокаина?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, они су шифровано разговарали. Те шифре радницима мојим који су радили на том случају, нису биле толико познате. Тим шифрама су обично баратали људи из јавне безбедности. Мислим, не знам како се зове дрога, у том њиховом жаргону, тако да су ови из јавне безбедности могли да дешифрирају те њихове разговоре. Друге податке заиста не знам. То је било обиље података, значи ја се нисам бавио само тим разговорима, него и осталим разговорима из целе службе. Не знам јесам ли одговорио, још сте ме нешто питали, али...

Председник већа: Да ли сте Ви сазнали дакле, на основу садржине тих пресретнутих разговора и обраде која су вршила стручна лица да ли је сведок сарадник у овом поступку Љубиша Буха звани Чуме организовао куповину дроге у јужној Америци, а где су посредници били Душан Спасојевић, Миле Луковић Кум, браћа Симовићи, који су иначе лишени слободе у Паризу?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, тих детаља се не сећам. Међутим, шта је битно у причи, ја сам инсистирао тада као начелник Седме управе да се сви разговори, тј. транскрипти тих разговора сачувају, иако је био обичај да се ти разговори после извесног времена уништавају, значи, они се оперативно користе и када више нису битни они се уништавају. Ја сам инсистирао да се сачувају, да се не уништавају. Према томе, засигурно знам све ово о чему Вам причам, постоји у документацији или Безбедносно информативне агенције или Управе за борбу против организованог криминала. И то ако затражите од њих они би то морали да Вам дају, из тих разлога јер се заиста види цела њихова комуникација, шта су радили, шта су планирали. Мислим, причам о детаљима другим којих се ја не сећам.

Председник већа: Реците нам, с обзиром да сте сведочили и рекли да је иза отмице господина Милорада Мишковића стајала Сурчинска група или клан, организована криминална група, чији је шеф био Љубиша Буха, на основу чега Ви тврдите да је то тако?

Сведок Милорад Брацановић: На основу податка из јавне безбедности. Кажем, прегледањем тих транскрипата разговора, наслућивало се да се ради о неком крупном послу, да ли отмици или нешто слично томе, али кажем, није било децидних података да је то баш отмица Мишковића, пошто је у то време било више отмица, али људи из јавне безбедности, мислим Миле Новаковић и Радован Кнежевић су имали, претпостављам, преко живих извора, они нама нису давали податке јер се ми нисмо бавили истрагом, да су они имали податке да они стоје иза отмице Милорада Мишковића. Тако сам знао,

иначе другачије не. Кроз транскрипте самих разговора не децидно да се ради о тој отмици.

Председник већа: Да ли сте имали још неких извора сазнања за Вашу тврдњу да је Сурчинска група организовала отмицу Мирослава Мишковића?

Сведок Милорад Брацановић: Не, сем података које сам стицајем околности добио од Ресора јавне безбедности.

Председник већа: Реците нам да ли је учествовао у отмици Милорада Мишковића и покојни Душан Спасојевић или било ко из његове групе?

Сведок Милорад Брацановић: Опет да Вам кажем, ми заиста нисмо имали децидне податке, они су имали живу комуникацију сви, ко је конкретно од њих учествовао, да ли су баш они учествовали, то не могу ни да потврдим ни да демантујем. Кажем, имали смо те неке податке да се о нечему ради, да ли о некој отмици, или некој крупној акцији. Они телефоном нису разговарали јавно о томе, вероватно курирском везом итд.. Међутим, јавна безбедност је имала податак да су управо они ти који стоје иза те отмице. То је што сам чуо од људи из јавне безбедности.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете зашто нико из Ресора јавне безбедности, с обзиром на сазнања која су имали конкретно о отмици Милорада Мишковића, нису предузели мере на основу Законика о кривичном поступку у циљу лишавања слободе извршилаца отмице Милорада Мишковића?

Сведок Милорад Брацановић: О томе не знам ништа, верујте ми. То је истрага коју је водила јавна безбедност. Ми се у то мешали нисмо. Понаваљам још једном, ми смо само били логистичка подршка, слушали смо телефоне тих група и достављали транскрипте, значи свакодневно три пута дневно. Људи из јавне безбедности, њима су ти транскрипти много више значили. Ја сам то могао да прочитам као лаик, нисам читао све извештаје, само неке који су ми моји радници доносили и сматрали да су посебно интересантни. Али ти транскрипти су много значили људима из јавне безбедности. Претпостављам да су они били по другим мерама, рецимо тајног праћења, да су имали своје изворе у тој групи, да су на тај начин били обавештени итд.. Њихова је тврдња била да они стоје иза те отмице. Ја децидно то не могу да тврдим. Само кажем оно што знам.

Председник већа: Пошто сте Ви професионални полицајац да ли су они имали доказа који су правно релевантни да би се започео кривични поступак управо против лица за која су тврдили да су извршиоци кривичног дела отмице Милорада Мишковића?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ништа не знам о томе. Ми се нисмо бавили истрагом том, пошто је радила јавна безбедност и ја заиста оно што знам, знам понешто што сам чуо од људи из јавне безбедности и касније оно што се појављивало у штампи, али мислим, то није валидан начин информисања.

Председник већа: Да ли сте Ви тражили, захтевали у једном разговору са првоокривљеним Милорадом Улемеком да он ступи у контакт са покојним Душаном Спасојевићем у циљу прибављања информација о деловању терористичких група, њихових кампова на Косову у Бајгори, са намером да делују на територији Рашке области и југа Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Пазите, ја се не сећам тачно шта сам све од њега тражио. Ја сам више пута од њега тражио, пошто је био у контакту са Душаном Спасојевићем и с обзиром на те добре везе Душана Спасојевића са шиптарима или Албанцима са територије Косова, пошто је заиста био у неким криминалним активностима заједно са њима, ја сам од њега тражио управо замолио сам га да уколико дође до било каквог податка саопшти тај податак служби јер то нама доста значи. Њему Душан Спасојевић јесте давао податке. Они су били неког супер квалитета, али су били квалитетни из разлога што су се уклапали у дотадашња сазнања службе. Знате како служба функционише, не реагује на једну информацију, него се обично информације проверавају из више извора, тако да је практично Душан Спасојевић преко Милорада Улемека Легије био један од извора тих података.

Председник већа: Да ли Вам је првоокривљени Милорад Улемек саопштавао податке које је сазнавао од покојног Душана Спасојевића?

Сведок Милорад Брацановић: Давао је податке које сам од њега тражио.

Председник већа: Да ли сте Ви сачињавали службене белешке о тим подацима које Вам је он давао?

Сведок Милорад Брацановић: Па, углавном су се уклапали у дотадашња сазнања службе, о томе се не сачињавају службене белешке. У случају да је податак нов, онда да.

Председник већа: Да ли је било таквих службених бележака управо ове садржине, да је првоокривљени Милорад Улемек сазнао нешто од Душана Спасојевића везано за терористичке активности одређених група Албанаца и не знам већ кога?

Сведок Милорад Брацановић: Рекао сам Вам, на самом почетку тај кључни податак који смо добили за време боравка на територији југа Србије, то је био нови податак за нас и нови контакт са тим људима, а касније податке које је давао углавном су се уклапале у сазнања службе. Имали смо ми и друге изворе на Косову и на југу Србије.

Председник већа: Кажете да се бавио одређеним криминалним делатностима Душан Спасојевић преко албанске везе са Косова. Да ли се та криминална активност односила на продају наркотика, куповину и продају или на нека друга кривична дела?

Сведок Милорад Брацановић: Те сам податке добијао од другара из јавне безбедности, да се бавио продајом и дистрибуцијом наркотика, да. Али лично ми нисмо дошли до тих података. Мислим, кроз телефонске разговоре.

Председник већа: На основу свих информација које сте Ви имали, да ли можете да нам кажете да ли је Душан Спасојевић био особа која се бавила искључиво криминалном делатношћу?

Сведок Милорад Брацановић: Па, верујте да то не знам. То знају људи из јавне безбедности. Ја колико знам, био је криминалац, мафијаш и бавио се трговином наркотика, не постоје већа кривична дела од тих и то знам. Мислим, захваљујући разговору са овим колегама, били су ту неки радни састанци, помињане су такве ствари, али пошто се служба није бавила истрагом, нити се бавила Душаном Спасојевићем у том смислу, ми изворних података на ту тему нисмо имали, мислим служба државне безбедности.

Председник већа: Је ли Ви то нисте хтели да прибавите или сте имали податке, а сматрате неинтересантним и да ли је он имао контакте са припадницима Ресора јавне безбедности?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, он је, ја сам Вам рекао да сам приликом првог доласка у Шилерову улицу тамо срео Слободана Пажина, који се представио као инспектор Градског СУП-а и ту је Душан Спасојевић рекао да он њему помаже у неким кривичним делима, да решава нека кривична дела је ли. Шта се догодило када је на место

начелника Градског СУП-а у Београду дошао Милан Обрадовић, ја сам њему пријавио да сам у Шилеровој улици срео Пажина и рекао сам да је веома близак са Душаном Спасојевићем. Да ли му то нешто значи, да ли је можда Пажин члан Земунског клана или не, на шта је мени Милан Обрадовић рекао да он зна да Пажин одлази у Шилерову улицу и да он то ради по задатку. Према томе, по мени је Душан Спасојевић, за мене је то тада био, био извор података службе јавне безбедности или њихова позиција, сарадник, шта ли је већ био, то не знам. Не знам прави службени однос њихов.

Председник већа: Да ли Ви имате било какав податак о томе да ли је учествовао или организовао било које кривично дело убиства покојни Душан Спасојевић?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Те податке немам.

Председник већа: Када сте рекли да је Душан Спасојевић био мафијаш, на шта сте конкретно мислили, шта је садржина тог појма?

Сведок Милорад Брацановић: Па, да Вам кажем, шверц наркотика, шверц аутомобила, то су за мене најтежа кривична дела осим кривичних дела против живота и тела је ли тако. Ако је то радио организовано то су мафијашки послови по мени. Много се не разумем у терминологију јавне безбедности, али то је по мени то.

Председник већа: Да ли сте Ви имали сазнања да ли је покојни Душан Спасојевић имао организовану криминалну групу?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, ја не знам шта се догађало. У почетку, оно што смо ми добили преко телефонских разговора, то је била Сурчинска група којом је руководио Љубиша Буха Чуме. Знам касније од људи, пошто смо имали одличну комуникацију са људима из јавне безбедности, било је прича да је дошло до неког разлаза између..., у том Сурчинском клану, између Љубише Бухе Чумета и Душана Спасојевића. Да ли је то у питању било асфалтирање путева или нешто друго, ја не знам. Заиста других детаља немам, тако да не знам да ли је то била нека посебна организована група. Знам да је то кренуло одавде и да је то био Сурчински клан.

Председник већа: Да ли је дошло до сукоба између Љубише Бухе и Душана Спасојевића и шта је био повод тог сукоба?

Сведок Милорад Брацановић: За тај сукоб сам чуо од Милана Обрадовића, пошто су они то били пропратили. Шта је био како сте

рекли, мотив за тај сукоб, то ми није познато, али мислим да је неко покушао да убије Љубишу Буху Чумета.

Председник већа: Да ли сте Ви имали сазнања ко је организовао убиство у покушају Љубише Бухе?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам имао та сазнања. Ако се не варам, ни јавна безбедност у то време није имала та сазнања. То тек касније сам читао у штампи око тога.

Председник већа: Да ли сте Ви након бекства Љубише Бухе пресретали разговоре и прислушкивали Душана Спасојевића и првоокривљеног Милорада Улемекa и да ли имате податке какве су њихове реакције биле и да ли су имали намеру да ликвидирају Љубишу Буху?

Сведок Милорад Брацановић: У то време, колико се сећам, кажем, то можете све да проверите у документацији, Љубиша Буха Чуме овог пута не само да је Управа за борбу против организованог криминала тражила транскрипте њихових разговора, него је то тражио и Градски СУП. Они су урадили, мислим да је постојало неко трвење између УБПОК-а и Градског СУП-а. Ја сам у договору са Ненадом Милићем тадашњим замеником министра, податке о Љубиши Бухи Чумету, тј. транскрипте разговора достављали су људи из Седме управе, ја тада нисам био више начелник Седме управе, достављали су и Градском СУП-у и Управи за борбу против организованог криминала. Колико се сећам и Душан Спасојевић је био на мерама. Милорад Улемек колико знам ја, није био на мерама.

Председник већа: Шта сте сазнали из садржине тих мера према Душану Спасојевићу, шта је говорио, да ли постоји било какав податак о томе да је он расписивао награду у циљу проналажења Љубише Бухе и његовог убиства, било где да се налази?

Сведок Милорад Брацановић: Да Вам кажем, апсолутно ништа. Ја сам тада био заменик начелника Ресора државне безбедности и дневно сам читао негде по 150-200 страна материјала. То што је радила Седма управа и те разговоре, значи пресретала, правила транскрипте и слала јавној безбедности, заиста са тим нисам имао никакве везе нити сам стигао такве ствари да читам. Једино ако би начелник Седме управе проценио да је неки разговор посебно интересантан, прослеђивао би мени, али то је било јако, јако ретко. Тако да та сазнања заиста не знам, нити се Ресор државне безбедности бавио обрадом криминалаца.

Председник већа: Рекли сте да сте снимали разговоре између Љубише Бухе, Бебе Поповића и Чедомира Јовановића и да су се односили на то на који начин да се укине притвор Душану Спасојевићу и да је остваривана директна комуникација између Љубише Бухе и Душана Спасојевића за време док се он налазио у притвору Окружног затвора у Београду, реците нам какве врсте комуникације су оствариване, из саме садржине тих разговора шта се могло закључити, шта је био мотив њихов да се укине притвор Душану Спасојевићу, шта се конкретно ту разговарало и на шта се односило управо ово што сте рекли данас да Душан Спасојевић прети да ако га не изваде из притвора да ће он проговорити?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ништа о томе не знам. Ја сам само Вама дословно пренео оно шта је писало у транскрипту тог разговора. На мерама нису били Беба Поповић и Чедомир Јовановић, ако сам Вас добро схватио, питање. На мерама је био Љубиша Буха Чуме, пошто је он остваривао телефонску комуникацију са Чедомиром Јовановићем и Бебом Поповићем, значи ти разговори су практично нотирани тада. Који је био мотив и зашто је он то претио, ја то не знам. То у транскриптима није било. Само су биле поруке да не може више да издржи у затвору, да мора што пре да буде пуштен и да уколико одмах не буде пуштен да ће почети да прича, управо да неће више да ћути и да је Чедомир Јовановић преко Љубише Бухе Чумета слао поруке Душану Спасојевићу да се смири, да ће бити све у реду. Ја заиста друге детаље не знам, верујте. То је само део неких разговора које смо ми слушали. Немам других података о томе. Мислио сам да је интересантно, па да Вам кажем.

Председник већа: Рекли сте да је била обавеза припадника Јединице за специјалне операције да протестују јер су лишавањем слободе браће Бановића они извршили кривично дело. Образложите Ваш став.

Сведок Милорад Брацановић: Рекао сам али ево поновићу. Приликом лишавања слободе браће Бановића, једног од њих уопште није потраживао Хашки Трибунал, колико ја знам. Према томе, један од браће Бановић је противправно лишен слободе. Да ли је Јединица намерно или случајно гурнута у вези тога не знам, у ту целу причу, али Јединица је извршавањем тог задатка направила кривично дело. И према томе, сасвим је било нормално да због тога протестују. Мислим да нема никакве разлике између протеста Јединице за специјалне операције и протеста полиције да се спречи изручивање Сретена Лукића Хагу. По мени је то потпуно исти протест.

Председник већа: Ко је издао налог да се изврши хапшење браће Бановић припадницима Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Колико ја знам начелство службе државне безбедности тадашње.

Председник већа: Да ли Ви знате да ли има право према Закону о унутрашњим пословима Републике Србије Јединица за специјалне операције да протестује на начин на који је протестовала, да изађе са «Хамерима», наоружањем и блокира део ауто-пута?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам да ли по закону има право. Ја сам то пропратио преко средстава информисања. Знам да су излазили са «Хамерима», али наоружање нисам видео око њих.

Председник већа: Ко је био надлежан за командовање Јединицом за специјалне операције у систему унутрашњих послова Републике Србије?

Сведок Милорад Брацановић: У то време Ресор државне безбедности, ако мислите под чијом су командом биле Црвене беретке, били су под Ресором државне безбедности. Након смиривања протеста Јединица за специјалне операције прелази у ингеренције јавне безбедности, тј. наредбе су им, значи, од, ја не знам када је завршен тај протест, можда 20. новембра или тако даље, надлежност је прешла на Министарство унутрашњих послова или на јавну безбедност и наредбе су њима могли да издају само министар унутрашњих послова Душан Михајловић и начелник Ресора јавне безбедности тадашње, Сретен Лукић, а наредбу око употребе саме Јединице могла је да донесе само Влада. Тако је то било тада.

Председник већа: Да ли су припадници Јединице за специјалне операције отказали послушност начелнику Ресора државне безбедности тадашњем Горану Петровићу?

Сведок Милорад Брацановић: Нису му отказали послушност зато што су извршили задатак. Ухапсили су браћу Бановић, ако на то мислите.

Председник већа: Наравно да не мислим на то, него мислим на протест који је организовала Јединица за специјалне операције. Да ли се противио том протесту начелник Ресора државне безбедности Горан Петровић, да ли је захтевао од њих да прекину одмах са протестом било он сам непосредно, било преко свог заменика Зорана Мијатовића?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте, те детаље не знам. Ја нисам био у то време близак много Горану Петровићу и Мијатовићу, тако да те детаље не знам. Знам само један детаљ када сам ја разговарао са Гораном Петровићем, пре мог одласка у Кулу, да сам ја рекао да то није у реду шта су урадили са Јединицом. Он то није коментарисао чак, него је рекао да је њега, како се зове, Маричић Душан Гумар тадашњи командант Јединице позвао да дође у Кулу и да је он прокоментарисао да неће он да иде Маричићу на ноге, него Маричић треба да дође њему на ноге. То је све што знам. Ја после тога нисам имао никакву комуникацију са Мијатовићем и са Петровићем. Они су у међувремену дали оставке и више нисмо ни имали комуникацију.

Председник већа: Пре оставки, за време протеста, да ли је имао било ко из Министарства унутрашњих послова Републике Србије и Владе Републике Србије власт над Јединицом за специјалне операције или се она отргла од власти и директно непријатељски имала став према Влади Републике Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Главне ингеренције и главна команда у тој целој причи је био министар унутрашњих послова Душан Михајловић, из разлога што је Ресор државне безбедности тада био саставни део Министарства унутрашњих послова. И старешина и јавне и државне безбедности био је министар Душан Михајловић. Значи он је имао веће ингеренције од Петровића и Мијатовића.

Председник већа: Хијерархијски свакако, а Влада као колективни орган свакако да је била изнад и министра унутрашњих послова, то се подразумева у правном систему, али ја Вас питам следеће, да ли Ви имате податке да ли је министар унутрашњих послова или било ко од чланова Владе, председник Владе, Влада као колективни државни орган, тражила од Јединице за специјалне операције да престане са протестом аутоматски, а да они то нису послушали и наставили практично да се отргну од власти и да буду самостални фактор одлучивања?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Те податке немам. Једино оно што сам преко средстава информисања пратио, али те конкретне податке немам.

Председник већа: Када сте Ви одлазили до седишта Јединице за специјалне операције у Кули, да ли сте наступали приватно или сте радили по службеној дужности, по налогу претпостављеног старешине и са којим циљем сте ишли у Кулу?

Сведок Милорад Брацановић: Рекао сам већ да сам у Кулу отишао да помогнем око смиревања протеста и наравно пре одласка у Кулу сам разговарао са Гораном Петровићем који је био тада начелник службе. Значи, он зна за мој став, с тим у вези и зна за мој одлазак у Кулу, значи, чак је инсистирао на томе да заједно са мном крену и он и Мијатовић. Према томе, он зна да сам ја отишао у Кулу и да ми је идеја била да разговарам са тим људима и да се тај протест прекине.

Председник већа: Како сте окарактерисали чињеницу коју Ви износите у свом сведочењу да припадници Јединице за специјалне операције неће да Вас приме у оквиру седишта Јединице за специјалне операције у Кули?

Сведок Милорад Брацановић: Па, видите, то је био класичан однос. Ја сам био обавештајни официр или како се то сада у војсци, у ствари увек говорило, безбедњак у војсци. Никада нико из Јединице, ни у војсци, никада нико није волео безбедњака, јер ја сам био тај који је ловио њихове грешке, кажњавао их за пропусте које су правили итд., тако да ја нисам баш био много омиљен у Јединици за специјалне операције. Ја сам то тако окарактерисао, да ме због тога нису ни примили. Нису ме доживљавали као свог.

Председник већа: Да, али не може се то третирати у државним стварима, ваљда Вам је толико познато из права, лични однос, неко неког воли, не воли, то никакве везе нема са правом и хијерархијом у одлучивању. Како сте Ви, као службеник Ресора државне безбедности то доживели?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте, ја нисам био шокиран, ја знам да они нису били у љубави са мном.

Председник већа: Оставите се Ви емоција, мене интересује право, како сте Ви са правне тачке посматрано посматрали ту ситуацију? Замислите на пример да мени неко не да да уђем овде у судницу, шта бих ја могао да помислим?

Сведок Милорад Брацановић: Па, да Вам кажем, мене је погодило то што ме нису пустили, не знам да ли говорим емотивно или на други начин. Факат је да ме пусте. Нису пустили ни министра, ако се не варам, и шта ја знам, све оне који су били изнад мене. Не знам...

Председник већа: Ја Вас питам управо за Вас, као професионалца, шта то значи, да ли се они супротстављају

претпостављеним старешинама који су управо надлежни и овлашћени на основу закона да им издају наредбе?

Сведок Милорад Брацановић: Ја тада нисам био њихов претпостављени старешина, нити сам могао...

Председник већа: Добро. Да ли сте били трансмисија, ево Горан Петровић као начелник Ресора државне безбедности упућује Вас и Зорана Мијатовића као начелника и каже смирите ситуацију. Ваљда је, претпостављам, тражио да прекину са протестом, није ваљда тражио да крену сада на протест не знам, у Нови Сад, Београд, Суботицу?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, ја сам то управо објаснио, они са мном нису ни разговарали, тако да ја нисам ни могао никоме да објасним шта они треба да ураде или не треба да ураде. Они су ме сачекали на капији и рекли су ми да не могу да уђем и нико са мном није разговарао. Према томе, ја нисам имао комуникацију са њима, нити сам могао да им објасним ово што Ви мене сада питате.

Председник већа: Да ли сте остварили било који контакт са било којим припадником Јединице за специјалне операције током самог протеста колико је трајао?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Сви телефони на које сам покушао да их добијем су били искључени. Значи, апсолутно ни са ким, окренуо сам 10, 15 телефона које сам имао у свом именику. Сви телефони су били искључени. Ја са њима нисам могао да успоставим комуникацију. Значи, не оно да је телефон рецимо звонио па нису хтели мени да се јаве, него су били једноставно искључени.

Председник већа: Да ли сте Ви тражили од првоокривљеног Милорада Улемека да он оде у Кулу и смири Јединицу за специјалне операције у циљу каналисања контроле протеста?

Сведок Милорад Брацановић: Јесам. Мислим да је он био најпогоднији у том моменту, зато што су га заиста сви из Јединице и волели и поштовали. Мислио сам да је он најпогоднији човек да оде тамо да разговара са њима и да смири тај протест.

Председник већа: Да ли сте то учинили по службеној дужности, када кажем по службеној дужности, дакле, по налогу службеном или сте то урадили приватно, познавајући првоокривљеног Милорада Улемека са свим карактеристикама и односом према Јединици за специјалне операције које је имао?

Сведок Милорад Брацановић: Мени нико није конкретан налог издао о томе, али пошто сам ја њега замолио, значи да оде у Кулу и да њих смири, али моја је идеја била да одем у Кулу и ја сам о свему томе обавестио начелника Ресора државне безбедности који се апсолутно томе није противио.

Председник већа: Да ли је мотивација протеста припадника Јединице за специјалне операције била однос према Хагу, хапшењу лица осумњичених за ратне злочине или је постојала било каква друга мотивација за протест?

Сведок Милорад Брацановић: Ја колико знам био је однос према Хагу и тада је био познат став Јединице, што је било познато и начелнику тадашњем Ресора и заменику начелника Ресора да је тадашњи став Јединице био да неће да учествују у хапшењу и транспортовању људи за Хаг. Ово је било познато и начелнику и заменику начелника Ресора, тако да је мене уопште изненадила таква њихова одлука да Јединицу употребе у том смислу.

Председник већа: Добро.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,16 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње саслушања сведока Милорада Брацановића.

Да ли је покојни Душан Спасојевић имао било какву улогу у протесту Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: О томе немам никаквих података.

Председник већа: Да ли сте се интересовали преко првоокривљеног Милорада Улемека, када сте га ангажовали да иде да смири протест Јединице за специјалне операције, да ли је он имао било каквог учешћа у томе, да ли је посећивао Кулу, да ли су га пропуштали да улази унутра, да ли је доводио новинаре, да ли је вршио одређене пропагандне активности, да ли је долазио испред зграде Владе Републике Србије, да ли је упућивао неке претње, знаке подршке, да издржи Јединица за специјалне операције са својим захтевима, у својим захтевима према Влади Републике Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Не. О томе немам никаквих података.

Председник већа: Да ли сте се уопште интересовали посредним путем или службеним путем?

Сведок Милорад Брацановић: После протеста Црвених беретки Јединица је изашла из Ресора државне безбедности. Нисам имао после комуникацију неку нарочито са припадницима Јединице за специјалне операције, нити о томе имам било какве податке.

Председник већа: Да ли сте Ви након што сте постављени на место заменика начелника Ресора државне безбедности анализирали ту ситуацију у безбедносном смислу протест Јединице за специјалне операције, упућивање захтева према Влади Републике Србије са безбедносног аспекта, Ви сте сада изразили један став, кажете да је то правно све нормално и да су били у обавези да протестују?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Служба се тиме није бавила. Анализе су постојале на нивоу Министарства унутрашњих послова.

Председник већа: Зашто се служба није бавила, зар Вам то није било безбедносно врло интересантно питање, да једна оружана сила као што је Јединица за специјалне операције протестује иако је то забрањено законом, то је Вама ваљда познато, да ли Вам је позната та чињеница, правно посматрано?

Сведок Милорад Брацановић: Да је, шта, протест забрањен законом?

Председник већа: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Да. Позната ми је та чињеница.

Председник већа: Али Ви кажете да је он легалан и да су чак били у обавези да протестују, дакле, заступате једно антилегално становиште, као сведок и припадник тадашње службе.

Сведок Милорад Брацановић: По Закону о унутрашњим пословима, то сам већ рекао, припадник службе унутрашњих послова, тада је Ресор државне безбедности био у...

Председник већа: Добро. Не морате сада причати где је хијерархијски и тако даље. Да ли су имали право да протестују људи, а на начин као што су то урадили, правно посматрано?

Сведок Милорад Брацановић: Мислим, толико се баш у право не разумем. Не знам, заиста.

Председник већа: Шта сте Ви завршили од школе?

Сведок Милорад Брацановић: Завршио сам факултет цивилне одбране.

Председник већа: Да ли сте читали законе који регулишу управо те односе безбедност, унутрашње послове, Закон о унутрашњим пословима Републике Србије, правилник који регулише односе у Ресору државне безбедности, хијерархијски однос, држава шта је, како постоји, како функционише и да ли се мора све радити на основу права, права, обавезе, одговорности, јасно су дефинисане?

Сведок Милорад Брацановић: Да. То ми је познато да све мора на основу права да се ради.

Председник већа: Да ли сте Ви били задужени у оквиру Јединице за специјалне операције као официр за безбедност да не дође управо до таквих врста протеста, побуна, да не изађу на улице и не дај Боже да се супротставе Влади или да скину на пример тадашњег председника Владе или председника Републике?

Сведок Милорад Брацановић: Док сам се ја тамо налазио Јединица за специјалне операције није била никада у протесту нити сам икада размишљао на ту тему.

Председник већа: Да ли је била Ваша обавеза управо да спречите у смислу обавештајног и контраобавештајног рада, да неко не утиче од страних агентура па да побуни Јединицу са циљем обарања власти?

Сведок Милорад Брацановић: Наравно, од стране страних агентура да, то је био део мог посла. Не знам да иза овога стоји нека страна агентура.

Председник већа: Ја Вас питам да ли уопште сме да протестује на начин као што је било правно посматрано, како сте Ви радили док сте обављали ту функцију официра за безбедност ЈСО-а, на основу којих прописа и да ли је било уопште могуће правно дозвољено да неко врши протест као што је та Јединица за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам. Нисам никада на ту тему размишљао пошто протеста, у то време када сам ја био на том месту, није било, нити је било наговештаја да ће бити протеста, а ја сам се бавио послом човека из државне безбедности који је био придодат Јединици.

Председник већа: Добро. Каква је била...

Сведок Милорад Брацановић: Значи контраобавештајним пословима, обавештајним пословима и безбедносним пословима.

Председник већа: Да ли је за време управо Вашег рада као начелника безбедности при ЈСО-у било било каквих проблема те врсте, протеста, изражавања неких политичких незадовољстава одлукама државних органа, у циљу припремања протеста излажењем на улицу са одређеним захтевом?

Сведок Милорад Брацановић: Не, никада није било ни у наговештају. Тада је командант Јединице био Милорад Улемек Легија и он је врло, врло чврсто и дисциплиновано држао ту Јединицу. Никада није било ни у наговештају да може да буде неки протест или нешто слично томе.

Председник већа: Реците нам да ли имате сазнања да ли је и по чијем налогу додељено обезбеђење од стране припадника ЈСО-а покојном Душану Спасојевићу?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Немам никаквих сазнања. Од 2001. године, ја сам 2001. године се вратио у Ресор државне безбедности, стално сам био у Ресору државне безбедности и дошао на место начелника Седме управе. Од тада па све до мог изласка из службе нисам имао те контакте са људима ни из јавне безбедности, ни из државне безбедности, нити знам за те околности, нити ми је познато ко

је издавао налоге, ако сам Вас добро схватио за тако нешто, ни да ли је то све заједно тачно.

Председник већа: Кажете да сте контактирали са првоокривљеним Милорадом Улемеком у циљу прикупљања одређених обавештења од Душана Спасојевића везаних за терористичка дејства за југ Србије и у Рашкој области од стране Албанских терориста?

Сведок Милорад Брацановић: Јесте.

Председник већа: Рекли сте да је то било током 2001. и 2002. године?

Сведок Милорад Брацановић: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви сазнали од првоокривљеног Милорада Улемека да ли има Душан Спасојевић обезбеђење које се састоји од припадника Јединице за специјалне операције или сте на било који други начин сазнали нешто о томе?

Сведок Милорад Брацановић: Да Вам кажем, ја се тиме бавио нисам. Ја сам службени однос са Милорадом Улемеком Легијом имао до момента док сам био у Јединици. После тога, наши контакти су били заиста спорадични, могу да их избројим на прсте једне руке и обично су били приватне природе, сем у ситуацијама када бих га ја замолио да прикупи неки податак, оно што је службу интересовало. Нити сам икада са њим причао о Душану Спасојевићу и његовим активностима у том смислу, нити о било којим другим стварима на ту тему.

Председник већа: Да ли је за време Вашег рада у Ресору државне безбедности, а нарочито када сте постали заменик начелника Ресора државне безбедности Андреје Савића, Душан Спасојевић био безбедносно интересантна личност и да ли је обрађиван од стране службе?

Сведок Милорад Брацановић: Са становишта државне безбедности није, нити је икада обрађиван у служби државне безбедности, нити је имао икакве друге контакте са службом државне безбедности.

Председник већа: Да ли имате податке да ли је он икада ступио у контакт осим ово што сте навели са Вама 5. октобра и касније у три наврата када сте остваривали контакте са Душаном Спасојевићем, да ли је одлазио у Институт безбедности ради обуке Душан Спасојевић и

Миле Луковић звани Кум и да ли је било када упознао покојни Душан Спасојевић бившег начелника Ресора државне безбедности Радета Марковића?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам 2000. године био у Јединици за специјалне операције и врло ретко сам долазио на Институт безбедности, а контакте са тадашњим начелником Ресора сам заиста имао ретке, пар контаката можда све заједно, према томе, никада ми нисмо причали на ту тему, нити ја имам сазнања на ту тему, што се тиче Радета Марковића. Немам податке на ту тему.

Председник већа: Да ли имате података, сазнања, о томе да ли је Љубиша Буха имао било какве контакте са начелником или припадницима Ресора државне безбедности?

Сведок Милорад Брацановић: Имам сазнања, сада ћу Вам рећи. У време протеста Црвених беретки, пресретнут је један разговор између Љубише Бухе Чумета и Зорана Мијатовића, где се Зоран Мијатовић исто преко Љубише Бухе Чумета интересовао за ситуацију око протеста Црвених беретки и ја сам о том разговору обавестио Мијатовића, значи да је тај разговор пресретнут.

Председник већа: Да ли је било када са Ваше стране било упућено питање окривљеном Милораду Улемеку да ли је он везан за продају дроге, да ли се дрога растурила по нашој земљи и да ли је он упетљан у то?

Сведок Милорад Брацановић: Ја тих података немам, а ако је тако нешто било то је вероватно била акција затвореног типа, ја о томе нисам упознат.

Председник већа: Ја не разумем уопште шта Ви сада причате. Ја Вас питам лично да ли сте Ви лично контактирали и питали окривљеног Милорада Улемека ово што сам сада навео, да ли је он упетљан са продајом дроге на територији наше земље и да ли има података да ли је Душан Спасојевић продавао дрогу на територији наше земље?

Сведок Милорад Брацановић: Пазите, не могу ја сада да се сетим свих разговора, претпостављам и да сам га питао да ли има неке везе са било којим обликом криминала, он ми је рекао да нема. Ако на то мислите, заиста не могу да се сетим да ли је конкретно питање било или...

Председник већа: Конкретно питање Вам постављам управо из разлога што је то изјавио у својој одбрани окривљени Милорад Улемек и да сте се Ви распитивали управо о томе?

Сведок Милорад Брацановић: Па, вероватно сам га тако нешто питао. Заиста се не сећам.

Председник већа: Одговори вероватно и претпостављам немају никакву правну важност.

Сведок Милорад Брацановић: Не могу да се сетим, ако то задовољава.

Председник већа: То је друго, није то што задовољава или незадовољава. Не може сведок да претпоставља нешто него треба да каже оно што непосредно или посредним путем зна о опаженим чињеницама, а не да претпоставља можда, премда и претпостављам.

Сведок Милорад Брацановић: Добро. Помоћи ћете ми у томе.

Председник већа: Нећу да Вам помажем ништа, него Вас питам.

Сведок Милорад Брацановић: Одговорио сам на питање.

Председник већа: Не. Реците нам да ли се сећате да ли сте питали или нисте или...?

Сведок Милорад Брацановић: Не сећам се да ли сам питао.

Председник већа: Да ли сте Ви имали било какав податак конкретно о томе да ли је постојао договор између Бебе Поповића, Љубише Бухе и Чедомира Јовановића са првоокривљеним Милорадом Улемekom да се изврши пребацивање и продаја око 600 килограма хероина ван наше земље у Републику Румунију, Републику Босну и Херцеговину и Републику Хрватску?

Сведок Милорад Брацановић: О томе конкретно немам никаква сазнања. Знам да је Улемек имао контакте са људима из Владе, а о овоме о чему ме конкретно питате, о томе не знам ништа.

Председник већа: Какви су били контакти првоокривљеног Милорада Улемекa са Владом и појединим припадницима Владе Републике Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Ја колико знам имао је контакте са Зораном Ђинђићем, али на ту тему нисмо никада причали, нити је он мени причао шта је разговарао са Зораном Ђинђићем, нити смо на ту тему ишта причали, сем када сам га видео код председника Владе у седишту странке, Демократске странке, везано за формирање Управе за борбу против организованог криминала и ово заједно што смо били у друштву Зорана Ђинђића 5. или 6. октобра, више се не сећам тачно датума.

Председник већа: Да ли је тада 5. октобра 2000. године окривљени Милорад Улемек предлагао Вас доктору Зорану Ђинђићу за место начелника Ресора државне безбедности у будућности?

Сведок Милорад Брацановић: Ја колико знам није.

Председник већа: Каква је садржина била разговора тог 5. октобра између првоокривљеног Милорада Улемека и доктора Зорана Ђинђића, да ли сте Ви присуствовали ту, да ли сте чули или учествовали у разговору?

Сведок Милорад Брацановић: У овом првом разговору, ако на то мислите, у овом првом разговору који је одржан у Градској скупштини, нисам присуствовао. Ја мислим да је Зоран Ђинђић чак рекао, у канцеларији су се тада налазили Драгољуб Марковић, не сећам се да ли је био Беба Поповић, био је Чедомир Јовановић. Зоран Ђинђић је рекао њима да изађу напоље и ја сам био ту и Зоран Ђинђић је насамо разговарао са Улемек Милорадом. Том разговору нисам присуствовао, мислим, лично, а овом наредном разговору након тога у фабрици металних производа, ту сам присуствовао разговору, ту је била организована вечера и причали смо о 5. октобру и о свему томе.

Председник већа: Шта сте разговарали у тој фабрици металних производа, ко је ту присуствовао, да ли се то односило на кадровска питања у Ресору јавне безбедности и Ресору државне безбедности МУП-а Републике Србије, да ли се кадрирало?

Сведок Милорад Брацановић: Па, не. Разговор је по мени био крајње необавезан. То је био разговор уз вечеру и разговор о томе да Јединица се неће..., да се Јединица ставља на страну народа и да неће учествовати ни на једној страни. Ја мислим да Зоран Ђинђић..., да ли је он тражио од њега неке потврде у том смислу да се Јединица неће петљати у све то заједно. Мислим, то је оно чега се сећам, јер заиста давно је то било, не могу да се сетим детаља.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је покојни Душан Спасојевић финансирао на било који начин и било којим средствима рад Јединице за специјалне операције, да ли је куповао станове одређеним припадницима Јединице за специјалне операције и њихов међусобни однос?

Сведок Милорад Брацановић: Та сазнања немам. Једино што сам после преко штампе читао о томе. Иначе, таква сазнања немам, нити сам их имао у то време.

Председник већа: Да ли је Јединица за специјалне операције након што је измештена из Ресора државне безбедности и стављена под контролу Владе Републике Србије била предмет Ресора државне безбедности у смислу провере безбедносне, њихових активности припадника Јединице за специјалне операције и да ли је постојала опасност инфилтрације одређених агентура, агената који би их врбовали у циљу вршења одређених нелегалних и противуставних активности?

Сведок Милорад Брацановић: По њиховом изласку свака комуникација са припадницима Јединице за специјалне операције је ишла преко јавне безбедности. У једном сегменту, а то је, ако се не варам, приликом пријема кадрова, као што се то ради уопште у јавној безбедности и у држаној безбедности, нико не може да постане припадника Ресора ни јавне ни државне безбедности док се за њега не уради потпуна оперативна провера. У то време су рађене потпуно оперативне провере за лица која су конкурисала за припаднике Јединице за специјалне операције, а свака друга комуникација, пошто су они у том периоду имали свог безбедњака, значи, официра за безбедност, свака комуникација те врсте је ишла преко генерала Лукића. Значи, ако постоји неки проблем, пошто су они припадали Ресору јавне безбедности, а он је био њихов старешина, он се онда обрати Ресору државне безбедности, па онда решавамо проблем.

Председник већа: Да ли се било када Душан Спасојевић Вама обраћао у циљу тражења података са мера надзора телефонских разговора било којих лица да му Ви то саопштите и кажете каква је садржина тих мера и да ли се икада интересовао за поједине разговоре припадника Владе или било којих трећих лица?

Сведок Милорад Брацановић: Никада, наравно, нити то било ко из криминалне средине може да се распитује на ту тему.

Председник већа: Пошто сте имали контакт, питао сам Вас да ли је било тих захтева од стране Душана Спасојевића?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Није било захтева.

Председник већа: Да ли је било када док сте Ви били начелник Седме управе Ресора државне безбедности, а касније и заменик начелника Ресора државне безбедности, првоокривљени Милорад Улемек било када тражио садржину било ког разговора са мера надзора телефонских од Вас?

Сведок Милорад Брацановић: Од мог упознавања са Улемек Милорадом, значи од 1997. године када сам ја дошао у Јединицу, наши послови су били строго одвојени и наш је однос био врло коректан и професионалан. Никада у животу се није мешао, чак и када сам био у Јединици, није се мешао у послове органа безбедности. Ја сам за свој рад био директно одговоран начелнику Ресора државне безбедности као што је он за рад са Јединицом био одговоран начелнику државне безбедности и никада није постојао тај однос субординације између нас. Он је врло коректно и професионално у том смислу, никада се није распитивао за било који податак, нити би он такав податак могао да добије, јер чему онда безбедњак у Јединици, ако би о тим подацима били упознати други људи из Јединице. Тако је могао и Милорад Улемек Легија да буде предмет наше обраде. Апсолутно никада, а нарочито не после.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете када сте упознали окривљеног Звездана Јовановића и његове карактеристике као припадника ЈСО-а?

Сведок Милорад Брацановић: Све што знам о Звездану Јовановићу, знам као момку који је био на ратишту, причам о Косову, ја нисам био на другим ратиштима, Звездан Јовановић је у Јединици био познат као изузетно добар борац и старешина у Јединици за специјалне операције и ако се не варам за то је био и награђиван. Он је чак водио, да ли неку борбену групу или тако даље. Ја га само у том контексту познајем, никако другачије. Није правио никаква кривична дела и никакве ексцесне ситуације док се налазио у Јединици за специјалне операције за време мог боравка на том месту. Касније сам ја изгубио контакт са њим. Нисам имао комуникацију касније са њим.

Председник већа: Да ли сте упознали окривљеног Сашу Пејаковића и реците нам о његовим карактеристикама као припадника ЈСО-а и да ли је везан био за извршење било ког кривичног дела, а да је Вама познато?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Видите, само да Вам мало појасним, ја сам јануара 1997. године примљен у Јединицу за специјалне операције, управо послат од стране Ресора државне безбедности и мој задатак је био да формирам то одељење безбедности. Ја сам поново значи на моју иницијативу урађене су потпуне оперативне провере за све припаднике Јединице, поново су били слати на физичке и лекарске провере и на психотестове. Сви они иако су се и пре тога налазили у Јединици, уколико нису били задовољавали ниједан од ових критеријума, били су одстрањени из Јединице за специјалне операције. Значи, сви људи у Јединици за специјалне операције у време мог боравка тамо нису имали криминалну прошлост, постоје значи потпуне оперативне провере за њих, постоји њихова лекарска и психодокументација и ја колико знам то се сигурно налази негде у Ресору јавне безбедности. То све можете да проверите, постоји документација о томе. Значи нико од њих није имао никакву криминалну прошлост. Свако ко је имао морао је бити избачен из Јединице. То је био мој захтев.

Председник већа: Ваша лична сазнања о карактеру припадника Јединице за специјалне операције о окривљенима Саша Пејаковићу и Жељку Тојаги, шта је Вама познато и шта можете да нам кажете?

Сведок Милорад Брацановић: Знам да су Саша и Тојага били добри борци и храбри борци. Сећам се на Косову, учествовали смо заједно чак у неким акцијама. Врло храбри и врло одважни људи, добри припадници Јединице.

Председник већа: Да ли сте се Ви лично интересовали и распитивали код првоокривљеног Милорада Улемека о томе ко је покушао да отрује, а касније и изврши убиство над Љубишом Бухом?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада се код њега о томе нисам распитивао на ту тему.

Председник већа: Да ли сте се било када распитивали и упутили питање са циљем да провери како је и на који начин и од стране кога извршено дизање у ваздух машина фирме «Дифенс роуд»?

Сведок Милорад Брацановић: Јесам. Тада када је у тој фирми «Дифенс роуд» су експлодирале те машине, онда се направила цела гужва и у Влади око свега тога иако то није мој посао, значи то је криминални акт, тиме се бавила јавна безбедност, ја сам њега позвао зато што се на ту тему код мене занимао и Милан Обрадовић, начелник Градског СУП-а и ја сам позвао Милорада Улемека и питао сам га да ли

може нешто да сазна на ту тему и да ме обавести. И након пар дана он ми се јавио и рекао да је разговарао са Душаном Спасојевићем, да је Душан Спасојевић рекао да нема никакве везе са тим, али да колико је њему познато да је то Љубиша Буха Чуме сам урадио. Сада се ја више не сећам детаља, да ли због неких неисплаћених машина или неког осигурања, више се не сећам детаља. Сва ова сазнања ја сам пренео Милану Обрадовићу и заменику министра, тадашњем, унутрашњих послова Ненаду Милићу.

Председник већа: Пошто сте пратили садржину пресретнутих телефонских разговора, а и телефонских разговора који су били под мерама надзора Ресора државне безбедности, а касније и БИА, реците нам да ли сте у оквиру тих разговора било ког лица које је прислушковано и других података које сте имали било када чули да одређено лице или група припрема заверу за убиство председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Ја мислим да су такви подаци стизали за време слушања телефонских разговора Макине групе. То су били шифровани разговори. Ја баш те разговоре нисам најбоље разумео, али су их дешифровали ови људи из Градског СУП-а јер су они водили истрагу и на основу тих шифрованих имена и свега тога, они су дошли до закључка да је један од мета напада ове групе био Зоран Ђинђић. Ја сам одмах о томе обавестио Зорана Ђинђића, а колико знам обавестио га је одмах о томе и Ненад Милић на основу података које је добио од Милана Обрадовића.

Председник већа: Да ли је након тих сазнања предузето било шта у безбедносном смислу у циљу откривања наручиоца, организатора завере и убиства председника Владе Републике Србије од стране припадника Ваше службе?

Сведок Милорад Брацановић: Опростите, нисам разумео питање.

Председник већа: Да ли је предузето било шта у циљу откривања те групе, ако сте већ имали те податке да се припрема убиство и да неко говори у разговорима, као што сте сада сведочили, да постоји могућност, намера да се изврши убиство председника Владе, које су мере предузете у циљу откривања наручиоца, организатора те завере, ко је разговарао са ким, пошто је било шифровано?

Сведок Милорад Брацановић: Да Вам кажем, цело одељење београдског центра у служби је пратило те мере, управо из тих разлога,

пре тога не, иако истрагу је водила јавна безбедност. Што се тиче наручилаца, о којој групи се ради, то је било идентификовано одмах, то се зна, а да ли је неко био наручилац или нешто слично томе, нисмо имали податке и били смо у перманентном контакту као што знате, одржавани су састанци код мене у кабинету на Институту безбедности, перманентни контакти са људима из јавне безбедности, тј. са замеником министра, са начелником Градског СУП-а и са осталима који су водили тај случај.

Председник већа: Кажете да сте на основу провера и извршених транскрипата разговора које је обавио Максимовић сазнали да се ради о намери да се изврши убиство др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: То је разговор који су дешифровали људи из Градског СУП-а који су се бавили тим случајем, јер да Вам кажем, нико се пре тога озбиљно у Ресору државне безбедности тиме није бавио јер радило се о криминалу, управо о убиству генерала Бошка Бухе. Када је дошло до овог случаја онда је и служба, тј. центар Ресора државне безбедности Београд, заједно са њима пратио ту ситуацију. Ја нисам читао све те транскрипте нити сам могао да их читам, али су начелници у то време мене обавештавали о сваком податку који би могао да води ка атентату или нешто слично томе.

Председник већа: Које сте Ви лично податке добили везано за припремање и могућности извршења атентата на председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Па, видите, ја не знам тачно, али сећам се рецимо, сада по сећању ћу Вам рећи, јер ја заиста нисам пратио те транскрипте па сада да могу да увезујем овај претходни са следећим и тако даље, да су људи из београдског СУП-а који су се бавили тиме, свако је имао неки свој надимак, шта ја знам, на основу те њихове анализе, они су дошли до податка да ова група планира да убије Зорана Ђинђића, Јовицу Станишића, Војислава Шешеља, мислим само њих троје у тој причи. Сећам се да је касније, они су то тако протумачили, ја заиста не знам, нисам се тиме бавио, да је нека кућа у близини куће покојног Премијера се налазила ту и да ли је неко требао да пуца кроз прозор те куће, не могу сада заиста да се сетим детаља, али ти транскрипти и дан данас постоје, може то да се седне и да се изанализира.

Председник већа: Да ли сте имали још других података осим ових што сте сада навели да постоји одређена група криминалаца који припремају убиство председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Не, таквих података нисмо имали.

Председник већа: Да ли Ви имате било каквих сазнања...

Сведок Милорад Брацановић: Оппростите, сећам се да је било неких података везано за неке службе нама околних земаља из бивше Југославије, да се нешто размишљало на ту тему и ти подаци су се проверавали, али до потврде тих података нисмо дошли. О томе је одмах био обавештен Зоран Ђинђић и министар унутрашњих послова. Ја мислим да је то чак било објављено и у штампи негде. У служби знате како се врше подаци, мислим, никада из једног извора, увек се детаљно приступа вршењу провере и најмање треба да буде три, четири извора, да би се подаци уклопили, али до накнадних података на ту тему није дошло.

Председник већа: Да ли Ви имате било каквих сазнања о кривичном делу убиства председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Не, о томе немам никаквих сазнања, сем онога што сам видео у штампи.

Председник већа: Реците нам који је разлог био за Вашу смену са места заменика директора БИА?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте да не знам.

Председник већа: Ко је донео одлуку о смењивању директора БИА Андреје Савића и Вас као заменика директора и да ли сте добили било које образложење?

Сведок Милорад Брацановић: Не. О смени смо и господин Андрија Савић и ја сазнали преко средстава информисања. Нисмо имали, нити нам је ико дао било какво објашњење.

Председник већа: Да ли је против Вас вођен било какав дисциплински поступак у оквиру БИА?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада ни дисциплински поступак ни кривични поступак, ништа слично.

Председник већа: Ради разјашњења, рекли сте за Душана Спасојевића да је био мафијаш, да ли је он имао организовану криминалну групу чији је он био шеф?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам Вам то рекао у почетку, када смо ми почели да слушамо мере по налогу или по захтеву људи из јавне безбедности, то је био Сурчински клан. Сасвим случајно мени је познато да је, сад нећу тачно знати да одредим датум, да ли крајем 2001. године или почетком 2002. године, дошло је до сукоба између њега и шефа Сурчинског клана Љубише Бухе Чумета и то се завршило чак неким обрачуном, ја не знам да ли је Чуме рањен или није и дошло је до разлаза. Да ли је после тога он формирао групу, из новина ово што читам, очито да јесте, али мислим, такве податке нисмо имали.

Председник већа: Да ли Ви имате било какав податак који сте сазнали и добили у служби ко су припадници те његове групе?

Сведок Милорад Брацановић: Само из штампе.

Председник већа: Ниједан други службени податак нисте имали?

Сведок Милорад Брацановић: Па, не, да Вам кажем, иста та лица која су се појављивала после са Душаном Спасојевићем су били у тој групи када су закачени телефони. Значи, ова лица која сам и помињао је ли, Чуме, Душан Спасојевић, Зоран Вукојевић, Миле Луковић, Ђура Мутави и још ту неко, али било је ту лица верујте, то је био обиман материјал, било је ту сигурно негде око 30, 40, 50 мера, јер они су имали обичај да користе и по два, три телефона и тако даље, тако да је то све качено и заиста не знам да ли је то била та група, они су сви били у саставу Сурчинског клана, а ко се како после поделио, ко је са ким отишао и да ли је отишао, те податке немам.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли чланови већа имају питања?

Судија Милимир Лукић, право на питање, изволите.

Судија Милимир Лукић: Од ког датума сте Ви почели да обављате дужност у Јединици за специјалне операције и одакле сте дошли у ту Јединицу?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам, ево сада ћу Вам рећи, не морам од самог почетка, мислим, бавио сам се прво терористичком организацијом, хрватском терористичком организацијом, када сам почео

да радим у оперативи, после сам прешао на место оперативца за међународни тероризам...

Судија Милимир Лукић: Да би могли јасније да пратимо хронологију догађаја, можете ли нам датуме рећи, приближно?

Сведок Милорад Брацановић: Датуме не знам, рецимо да сам..., верујте ја слабо баратам датумима, али оријентационо, 1990. године сам рецимо постао шеф Одсека за међународни тероризам. После тога сам по задатку службе послат у Суботицу за помоћника начелника центра Суботица. Тамо сам провео две године и бавио сам се тим послом до 31.12.1996. године, тога се сећам. Практично од 1. јануара 1997. године сам радио као обавештајни официр, а касније као помоћник команданта за безбедност у Јединици за специјалне операције до 2001. године, почетка 2001. године, не сећам се тачно датума, да би у новембру месецу 2001. године био постављен на место заменика начелника Ресора државне безбедности.

Судија Милимир Лукић: Поставићу Вам и неколико питања која разјашњавају овлашћења радника и начелника Седме управе Ресора државне безбедности. Која је процедура потребна да би се једно лице ставило на меру прислушкивања?

Сведок Милорад Брацановић: Мислите на припаднике Ресора државне безбедности или на припаднике јавне безбедности?

Судија Милимир Лукић: Не. Мислим на онај посао који је радио у оквиру Седме управе, значи једно лице сада треба да се стави на меру, која је процедура у формалном смислу потреба да би се оно ставило под меру?

Сведок Милорад Брацановић: Ево овако, води се обрада рецимо за неко лице, причаћу прво о државној безбедности. Води се рецимо обрада за неко лице у Ресору државне безбедности, оперативац уз сагласност свог шефа предлог за слушање телефона тог лица које је интересантно из те обраде, прослеђује захтев за слушање телефона начелнику Ресора државне безбедности и он је тај који одлучује да ли то лице треба да се слуша или не. Затим се предлог упути Врховном суду и након дозволе Врховног суда то лице се ставља на слушање. Значи, налог се пошаље у Седму управу, то лице се...

Судија Милимир Лукић: Причали сте још и за јавну безбедност?

Сведок Милорад Брацановић: Што се тиче јавне безбедности у принципу људи или старешине из јавне безбедности, рецимо, ако то ради Управа за борбу против организованог криминала, то онда ради њихов начелник или у случају да то ради Градски СУП, они су се директно обраћали истражном судији, то је у каснијем периоду, пошто се...

Судија Милимир Лукић: Питам за период у ком сте Ви били начелник?

Сведок Милорад Брацановић: Они се обрате истражном судији, истражни судија даје налог за слушање мере. Са тим налогом буде упознат начелник Ресора државне безбедности и такво лице се стави на меру.

Судија Милимир Лукић: Да ли су начелник и радници Седме управе били овлашћени да реализују технички ту меру или су могли и да анализирају и читају сам садржај материјала?

Сведок Милорад Брацановић: Видите овако, било је мера рецимо које управо радници Седме управе закаче то, значи обаве технички део посла, закачи се телефон и пошто је сличан центар рецимо се налази у београдском центру, неке од тих мера су само прослеђиване центру, београдском центру и тамо су радници у београдском центру слушали те мере, значи слушају мере и куцају транскрипт разговора. Те транскрипте разговора шаљу ономе ко је упутио захтев за слушање мере. Некада су то радили радници у Седмој управи, значи када ови из београдског центра нису били заинтересовани за то, значи, радник Седме управе слуша меру, куца материјал, направи транскрипт и сачува траку. Уколико су то од нас тражили људи из јавне безбедности, у пошто се тај транскрипт спакује, значи нису вршили никакве анализе него су дословно оно што се налазило у разговору прекуцали на папир и доставили траку и то достављали радницима из Ресора јавне безбедности.

Судија Милимир Лукић: То је када се тражи по њиховом захтеву?

Сведок Милорад Брацановић: Да.

Судија Милимир Лукић: А кажете у Вашем сведочењу да је...

Сведок Милорад Брацановић: Пардон, извините, некада се дешавало да су они сами хтели да слушају траке, рецимо људи из јавне

безбедности, из чисто оперативних разлога, да би препознали глас, пошто су они знали гласове неких људи и тако даље, онда смо излазили у сусрет и таквим захтевима, значи давали смо им траке па су они сами скидали транскрипте и слушали те мере. Друго, ти транскрипти и те траке које су њима давале су чуване због процеса, евентуалног судског процеса, уколико се подигне тужба против тих лица која су слушана.

Судија Милимир Лукић: Оне су чуване код вас у државној безбедности?

Сведок Милорад Брацановић: Ово што је било за јавну безбедност, то је давано радницима јавне безбедности.

Судија Милимир Лукић: Комплет цео материјал?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Комплет цео материјал, ја Вам кажем, у том периоду када сам ја био начелник службе, ја сам чак инсистирао на томе да дође до непосредног контакта између људи којима је то потребно. Три пута дневно су курири долазили што из УБПОК-а, што из Градског СУП-а, пошто се мере слушају рецимо први материјал им се да ујутру, други око подне и трећи увече. Ако је било потребе, радило се и целу ноћ па смо им давали на сваких сат времена транскрипте разговора.

Судија Милимир Лукић: Кажете у Вашем сведочењу данас да је издвајано из материјала са мера поједини разговори који су били интересантни, шта то значи?

Сведок Милорад Брацановић: То значи ако би дошли до податка било ко да је тражио меру, значи ако сам ја старешина органа или заменик старешине органа, било ко да је тражио меру, ако се рецимо дође до неког податка који је од виталног државног интереса, примера ради припрема атентата или нешто слично томе, они су мене о томе обавештавали. Ја сам одмах тај материјал прослеђивао Зорану Ћинђићу, Душану Михајловићу док смо били под ингеренцијама јавне безбедности, а са свим осталим деловима материјала, мене нису упознавали, мислим нити сам ја могао да читам толику количину материјала, то је стравична количина материјала, знате.

Судија Милимир Лукић: И шта је бивало даље са тим материјалом који је био интересантан?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам га обично дословно онако како је значи транскрипт гласио, разговор...

Судија Милимир Лукић: Знате како Вас питам. Да ли је он завођен негде, да ли постоји нека евиденција?

Сведок Милорад Брацановић: Да, да. Завођен и куриром послат рецимо директно на руке Зорана Ђинђића, Душана Михајловића. Коверат са означеним тачно и коме је упућен, запечаћен коверат.

Судија Милимир Лукић: Сада бих Вас питао нешто друго. Кажете да сте отишли код Душана Спасојевића у Шилерову улицу да затражите да Вам саопшти неке информације везано за криминалну делатност организованих група. Да ли је он нешто тражио за узврат?

Сведок Милорад Брацановић: Не ништа. Ја сам понукан био његовом понудом кад сам први пут био у Шилеровој улици, он је рекао да би он могао много да помогне. Да ли је он хтео да се додвори мени или нешто друго, ја не знам, али да би могао много да помогне око разрешавања много тешких кривичних дела овде. Пошто је тада формирана ова Управа за борбу против организованог криминала, ја сам у у томе, по захтеву и налогу Зорна Ђинђића, учествовао. Мени је јако било стало да та Управа почне да функционише на прави начин. И позвао сам се на тај његов, ту његову причу, тај његов, како би рекао, пунуду и отишао сам да видим шта би он од тога мотао да помогне. И он је у том моменту рекао да...

Судија Милимир Лукић: Да ли сте се Ви питали зашто он то чини?

Сведок Милорад Брацановић: Не, нисам улазио у то зато што ми је било познато да је био извор Ресора јавне безбедности. Он је био нека врста њиховог сарадника, ја нисам улазио у то, нисам гледао његове папире.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Право на питања има судија члан већа Ната Месаровић. Изволите.

Судија Ната Месаровић: Да не заборавим, да се надовежем на питање колеге Лукића, да ли сте још у некој другој криминалној групи тражили информацију у вези организованог криминала осим код Душана Спасојевића?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, ми смо преко телефона пратили многе криминалне групе овде.

Судија Ната Месаровић: Не питам Вас то. Конкретно ми одговорите. Не питам Вас. Да ли сте се још у некој другој криминалној групи интересовали у вези организованог криминала, а ако јесте са ким, ако нисте због чега сте сматрали да је једино легитиман и да једино такве податке може да да Душан Спасојевић?

Сведок Милорад Брацановић: Не, интересовали смо се и код других група. Велики део посла Ресора јавне безбедности одрадио је Ресор Државне безбедности. О томе постоји обимна документација. 70% заплењене дроге, кад сам се ја налазио на месту начелника Седме управе и постао заменик начелника Ресора државне безбедности, 70% заплењене дроге је било на основу информације Ресора државне безбедности. Пошто је тада...

Судија Ната Месаровић: То Вас нисам питала. Конкретно јесте ли ме разумели?

Сведок Милорад Брацановић: Да, да и код других људи.

Судија Ната Месаровић: Код којих на пример?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам то је радила оператива.

Судија Ната Месаровић: А да ли сте Ви, ја Вас питам?

Сведок Милорад Брацановић: Ја лично не. Када сам био заменик начелника Ресора Државне безбедности нисам имао времена...

Судија Ната Месаровић: Колико сте пута Ви уопште ишли у Шилерову улицу код Душана Спасојевића и да ли сте увек ишли сами или је ишао још неко из службе са Вама?

Сведок Милорад Брацановић: Први пут сам ишао са Легијом, а други пут сам ишао сам, зато што је Легија...

Судија Ната Месаровић: Само два пута?

Сведок Милорад Брацановић: Само два пута.

Судија Ната Месаровић: Јесте ли одлазили код Душана Спасојевића у Шилерову и да ли сте Ви приметили да он живи

уобичајено, значи да долазите ненајављено, најављено као што се долази код обичних људи или сте приметили да су испред његове куће неке посебне мере обезбеђења и у самом објекту?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам, видео сам да су тамо неки момци, мислим, у некој просторији, али са њима нисам имао...

Судија Ната Месаровић: Питам Вас испред куће и у кући?

Сведок Милорад Брацановић: У кући. Да, у кући.

Судија Ната Месаровић: Испред куће ништа?

Сведок Милорад Брацановић: Не нисам никога приметио.

Судија Ната Месаровић: Кажите ми да ли сте уопште чули за све време док сте радили тај посао да Душан Спасојевић има обезбеђење, своје приватно и службено?

Сведок Милорад Брацановић: Не нисам се о томе..., службено није имао сигурно обезбеђење у то време, а што се тиче приватног обезбеђења били су ту неки момци који су били у тој некој просторији на улазу у кућу.

Судија Ната Месаровић: Када сте то ишли сами код њега други пут да ли је још неко присуствовао разговору између Вас и Душана Спасојевића?

Сведок Милорад Брацановић: Јесте Миле Луковић, његов кум.

Судија Ната Месаровић: Добро. Сада да се вратимо на нешто друго. Данас када сте говорили, објаснили сте мотиве и разлоге због чега су протестовали припадници Јединице за специјалне операције. Можете ли да се изјасните да ли Вам је познато да ли су припадници те Јединице учествовали приликом хапшења Слободана Милошевића?

Сведок Милорад Брацановић: Децидно нису пошто сам ја учествовао у тој акцији заједно са Јединицом и то није било предвиђено да се хапси Слободан Милошевић. Јединица је добила задатак да смени обезбеђење Слободана Милошевића јер је податак био да су људи из тадашње те управе која је обезбеђивала Слободана Милошевића отказали послушност. Задатак је био да се они замене са људима из Јединице за специјалне операције док се не нађе ново обезбеђење. Пошто сам се све време налазио тамо децидно тврдим да нико, ни

Душан Спасојевић, нити једно странао лице, значи сем припадника "Црвених беретки" се тамо није налазило. Мислим није учествовало у томе.

Судија Ната Месаровић: Добро, хвала. Можете ли да ми кажете да ли вам је познато где се налазио пок. Премијер Ђинђић у време протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Колико сам био обавештен у Америци.

Судија Ната Месаровић: А можете ли да се изјасните одакле Вам је познато да је Премијер Ђинђић сматрао да је протест Јединице био оправдан?

Сведок Милорад Брацановић: Он је то јавно изјавио после завршетка протеста.

Судија Ната Месаровић: Пре тога Ви нисте имали неки непосреднији контакт?

Сведок Милорад Брацановић: Са Зораном?

Судија Ната Месаровић: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Не, нисам. Мислим нисам у вези тога. Имао сам у вези формирања овог УБПОК-а када ме је био позвао када смо разговарали на ту тему.

Судија Ната Месаровић: А можете ли да се изјасните где се налазио првоокривљени Милорад Улемек у време када сте га позвали да смири протест Јединице?

Сведок Милорад Брацановић: Не, не знам где се налазио. Телефоном смо комуницирали.

Судија Ната Месаровић: Да ли је био у Београду или негде друго, то Вас питам?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте да не знам.

Судија Ната Месаровић: На који начин сте комуницирали?

Сведок Милорад Брацановић: Ја мислим да је био у Београду, договорили смо се да оде у Кулу.

Судија Ната Месаровић: Остало је мало неразјашњено, мени барем, период како сте Ви то закључили, да је сведок сарадник Љубиша Буха Чуме правио панику Премијеру Ђинђићу и Чеди Јовановићу. Интересује ме у вези тих разговора и тих података које сте имали, са ким сте разговарали у оквиру службе?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам непосредно после протеста "Црвених беретки" био постављен на место заменика начелника Ресора државне безбедности. О свим тим подацима сам упознао начелника Ресора Андрију Савића и упознао пок. Премијера Зорана Ђинђића. Ја сам Вам одговорио на то питање, значи, не знам да ли су о тим подацима Зорана Ђинђића или било кога другог упознали Петровић Горан и Зоран Мијатовић, али ја сам то учинио када сам био на овом месту.

Судија Ната Месаровић: Кажите ми је ли Ваша обавеза да подносите неком другом извештај, да ли сте имали неку службену обавезу да то неком другом подносите?

Сведок Милорад Брацановић: Моја обавеза је била да о свему обавештавам начелника Ресора државне безбедности.

Судија Ната Месаровић: Како, усмено или писмено?

Сведок Милорад Брацановић: Усмено.

Судија Ната Месаровић: Писмено никакав траг нисте остављали у служби?

Сведок Милорад Брацановић: Па, донесем материјал који је снимљен и онда прочита.

Судија Ната Месаровић: И то заведете, је ли?

Сведок Милорад Брацановић: Где да заведем?

Судија Ната Месаровић: Пре него што га...

Судија Ната Месаровић: То је интерни документ службе државне безбедности. Тај материјал је заведен пре него што је дошао код мене.

Судија Ната Месаровић: И шта Ви радите са тим Вашим примерком?

Сведок Милорад Брацановић: Ја свој примерак узмем и пошаљем начелнику Ресора државне безбедности.

Судија Ната Месаровић: Добро.

Сведок Милорад Брацановић: И исти тај примерак или фотокопију тог примерка спакује се у коверат, заведе и пошаље Премијеру. У том случају је било Премијеру.

Судија Ната Месаровић: Добро.

Сведок Милорад Брацановић: С тим што сам ја и лично разговарао са њим на ту тему.

Судија Ната Месаровић: Нисте одговорили само кад је тај био временски период кад је Љубиша Буха био посебно заинтересован да направи ову панику код Премијера, кад је то било?

Сведок Милорад Брацановић: За време трајања протеста "Црвених беретки".

Судија Ната Месаровић: Можете ли да се изјасните од када познајете господина Небојшу Човића, а од када господина генерала покојног Буху?

Сведок Милорад Брацановић: Небојшу Човића сам лично упознао у фабрици металних производа те вечери да ли је то био 5. или 6. октобар, више се не сећам и након тога више нисам имао контакте са њим, можда пар контакта, заиста се не сећам.

Судија Ната Месаровић: То је Ваш први контакт?

Сведок Милорад Брацановић: Да, то је наш први контакт. Господина генерала Буху сам упознао на Косову. Он је водио јединице ПЈП-а.

Судија Ната Месаровић: У вези ове вечере, нисте конкретно одговорили на питање председника већа, ко је био све присутан на тој вечери у фабрици металних производа, на чију иницијативу је вечера организована, а посебно ко је био од лидера ДОС-а на тој вечери и какве сте разговоре и са ким Ви лично обавили?

Сведок Милорад Брацановић: Можда ме нисте пажљиво чули. Рекао сам на позив Зорана Ђинђића, Милорад Улемек Легија и ја смо отишли на контакт, рекао је да дођемо тамо у фабрику металних производа и тамо су на вечери били Зоран Ђинђић, Небојша Човић и пок. генерал Буха. Милорад Улемек и ја. Тако сам рекао и прошли пут.

Судија Ната Месаровић: Поменули сте да сте приликом пресретања телефонских разговора, како сте то изјавили, прикачили и Вукојевић Зорана?

Сведок Милорад Брацановић: Да.

Судија Ната Месаровић: Можете ли да се изјасните да ли сте њега некад видели када сте ишли у Шилерову улицу?

Сведок Милорад Брацановић: Можда ћу мало да Вас задржим да испричам све везано све за Вукојевић Зорана.

Судија Ната Месаровић: Молим?

Сведок Милорад Брацановић: Можда ћу мало да Вас задржим да Вам испричам све за Вукојевић Зорана. Вукојевић Зорана једино познајем преко папира. Значи то што је закачен његов телефон и што је слушан. Никада у животу нисам видео Вукојевић Зорана, нити сам имао било какву комуникацију са њим, нити сам га икада видео у Шилеровој улици. Могу ли да наставим само...?

Судија Ната Месаровић: Да изволите.

Сведок Милорад Брацановић: На ову тему. Пошто сам преко штампе сазнао, то је писало у штампи не знам да ли је то тачно, да је Вукојевић Зоран изјавио да сам ја по налогу Душана Спасојевића слушао мере у Ресору државне безбедности, да сам био логистичка подршка у покушају убиства Андрије Драшковића, да ме је десет пута возио у Кулу са новинарима...

Судија Ната Месаровић: Немојте сада да ми анализирате његову причу. Само реците ово што Вас питам?

Сведок Милорад Брацановић: Ја мислим да ће ово бити врло интересантно то што хоћу да Вам испричам, ако дозвољавате. Стоји следеће, такође сам прочитао у новинама да је покушај атентата на Андрију Драшковића извршен 11. септембра 2000. године. Под број

један, Душана Спасојевића сам упознао 5. октобра 2000. године, значи кад је покушан атентат на Андрију Драшковића ја Душана Спасојевића нисам познавао, то је под број један. Под број два, у то време сам се налазио на месту официра безбедности Јединице за специјалне операције. Јединица за специјалне операције никада није имала прислушну технику нити се бавила прислушкивањем. Једини људи за које је могла да се интересује Јединица за специјалну операцију у смислу прислушкивања, то су били припадници Јединице за специјалне операције и то искључиво они који имају контакте са безбедносно интересантним лицима из иностранства. Ако би имали такав предлог ми би се обраћали начелству у служби и они би нам давали дозволу. Значи, могли смо да добијемо податке, не ми да слушамо, него да добијемо податке само о припадницима Јединице за специјалне операције. О томе имате комплетну документацију у Безбедносно информативној агенцији. И под број три, септембра месеца, стицајем околности, или 11. септембра, кад сам ја то наводно јавио Душану Спасојевићу да се Андрија Драшковић налази у Ресторану "Кнез", ја сам био у иностранству око 2000 км од Београда. По изјави господина Вукојевића испада да сам слушао телефоне које нисам могао да слушам, да сам их доставио Душану Спасојевићу, кога не познајем и да сам ти све урадио из иностранства. Овом приликом би могао и да позовем све новинаре који су путовали са мном у Кулу да то потврде или оповргну. Никада у животу нисам ишао у Кулу сем у овим наведеним случајевима о којима сам рекао и да се појаве сви припадници Јединице за специјалне операције који су ме том приликом сачекали у Кули. Из овога произилази да је Душан Спасојевић један, како се зове, Зоран Вукојевић један обични лажов. Ја лично мислим да он то човек није измислио из своје главе, него да је инструксан да тако лаже како би облатио и мене и Ресор државне безбедности и нас сатанизовао и направио криминалну организацију. Тај који га је то инструксао је заборавио да погледа мој пасош који је заплењен док сам се ја налазио у затвору, а у пасошу лепо стоји где сам се ја у то време налазио. Значи, заштићени сведок Зоран Вукојевић лаже све од речи до речи, а за све ово што причам постоје сведоци и обимна документација или материјални докази. Све ово можете да проверите кроз папире Безбедносно информативне агенције.

Председник већа: Одакле је то Вама познато шта је сведочио Зоран Вукојевић?

Сведок Милорад Брацановић: То је писало у новинама.

Председник већа: У којим новинама?

Сведок Милорад Брацановић: Не сећам се стварно.

Председник већа: Реците нам...

Сведок Милорад Брацановић: Као што је писало, извините, као што је писало и за њега и за Ђуру Мутавог. Могу још једну ствар да Вам кажем, да ми је познато, да ми је познато из неких полицијских извештаја да је "Сурчински клан" тајно пратио Андрију Драшковића. Да су установили да се налази у Ресторану "Кнез", да је то Душан Спасојевић рекао Љубиши Бухи Чумету и да је Љубиша Буха Чуме пијаног Плећића послао у "Кнез" да ликвидира Андрију Драшковића. Ово поуздано знам да се налази у полицијским извештајима.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви током рада у Ресору државне безбедности, а касније у трансформисаној служби под називом БИА имали било какав податак о томе да постоје приватни криминални центри који врше прислушкивања одређених лица и телефонских разговора?

Сведок Милорад Брацановић: Да, причало се о томе да постоји један или два приватна центра за прислушкивање. Нама није пошло за руком, то је специфична врста технике. То је техника тзв. "пасивни системи прислушкивања", који се могу наћи у иностранству, ја више не знам која је цена тих система и они су врло тешки за налажење било каквим гониометрисањем. Зашто? Укључивањем тог система изврши се гониометрисање, покупе се одређени бројеви телефона који хоће да се слушају и онда се систем искључи. Тако да никаквим гониометрисањем не може да се установи где се такав апарат налази. Дефинитивно такве прислушне центре поседују обавештајне структуре разних земаља овде у Београду, али до нас је тада дошао податак да то има и неко у Београду од Срба- Југословена, наших људи, али нисмо никад установили где се налази.

Председник већа: Да ли сте Ви ишли у Париз ради вршења одређене операције?

Сведок Милорад Брацановић: Боравио сам више пута у Паризу ради вршења разних операција. Мислите на оперативне операције?

Председник већа: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Да, боравио сам више пута.

Председник већа: Добро.

Сведок Милорад Брацановић: Не би сада улазио сад у земље у којима сам био.

Судија Ната Месаровић: Говорили сте данас о Спасојевићу, Луковићу, браћи Симовић када су отишли у Париз да сте са ових мера сазнали да се налазе у Паризу. Да ли сте са претходних транскрипта које сте читали имали наговештај да ће они да напуштају земљу?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Пазите, немојте ме држати за реч, ово не могу сасвим сигурно да Вам потврдим, знам да смо накнадне разговоре, били ухватили њихове разговоре из Париза, пошто се то нашом рехником може да се установи и пресретали смо све те разговоре између њих и свих људи са територије Србије и Црне горе.

Судија Ната Месаровић: Да ли Вам је познато одакле су они одлетели за Париз?

Сведок Милорад Брацановић: Не није ми познато.

Судија Ната Месаровић: А да ли Вам је познато због чега су депортовани у Југославију?

Сведок Милорад Брацановић: То сам Вам објаснио исто, Миле Новаковић и УКП, да ли је то тада већ прешло у УБПОК или није, не знам, јер су они то заједно радили...

Судија Ната Месаровић: Конкретно ме интересује да ли Вам је познато да ли су напустили земљу са легалним путним исправама?

Сведок Милорад Брацановић: Не, то не знам. Мислим да је касније био проблем, да су ухапшени у Паризу због тога што имају лажне пасоше, али том сам видео преко средстава информисања.

Судија Ната Месаровић: Одакле сте то сазнали?

Сведок Милорад Брацановић: Молим?

Судија Ната Месаровић: Одакле сте то сазнали?

Сведок Милорад Брацановић: Из средстава информисања. Ми нисмо добијали повратне информације од Ресора јавне безбедности.

Судија Ната Месаровић: Добро, интересује ме још нешто. Говорили сте овде о тренутку када ће се формирати Управа за борбу

против организованог криминала. Интересује ме да ли сте Ви испред службе у којој сте радили присуствовали састанцима на којима су били представници тужилаштва, правосуђа и Министарства унутрашњих послова, те из службе Државне безбедности, у погледу формирања не само Управе за борбу против организоваог криминала, него Специјалног тужилаштва и Посебног одељења или Специјалног суда, то је било негде у јесен 2002. и почетком 2003. године?

Сведок Милорад Брацановић: Не ја сам јануара 2003. године смењен са функције.

Судија Ната Месаровић: А пре тога?

Сведок Милорад Брацановић: Оваквом састанку нисам присуствовао. Присуствовао сам само једном састанку где је био изнет, то је било у Министарству унутрашњих послова, мислим да се радило о Закону о борби против организованог криминала. Мислим да је то било у питању. Нацрт Закона.

Судија Ната Месаровић: А можете ли да нам кажете ко је био од представника правосуђа присутан на том састанку?

Сведок Милорад Брацановић: Не могу да се сетим. Мислим, можда је био тадашњи тужилац Синиша Симић. Знам да је био Горан Весић, не знам у ком својству, био је министар и начелник Јавне безбедности. Било је негде рецимо 10 – 15 људи, заиста се не сећам детаља.

Судија Ната Месаровић: Да ли је присуствовао заменик тужиоца Сарајлић?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Његов лик сам видео преко новина. Запамтио би га вероватно. Ја се не сећам.

Судија Ната Месаровић: А председник Врховног суда?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ко је председник Врховног суда? Не знам ко је био тада председник Врховног суда.

Судија Ната Месаровић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца. Има реч Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може нешто ближе да нам каже има ли сазнања о томе од када су у контакту, од када се познају пок. Спасојевић и окривљени Улемек?

Сведок Милорад Брацановић: Конкретна сазнања немам. Ја сам Спасојевића упознао 5. октобра можда га, како се зове, Милорад Улемек познаје од 5.октобра. Нисмо причали никада на ту тему и не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок има сазнања о томе какав је квалитет тих односа био између Спасојевића и Улемека?

Сведок Милорад Брацановић: То сам исто рекао, ако сте ме пажљиво слушали, ја знам за њихове контакте, а природу њихове везе не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли зна где су се ти контакти и на који начин остваривали?

Сведок Милорад Брацановић: Не, никада на ту тему нисмо причали, нити ми је то било интересантно.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може да нам каже одакле му је познато да је Јединици за специјалне операције представљено да треба да хапси неке криминалце? Говорим о догађају који су претходили...

Сведок Милорад Брацановић: То су причали сви у служби и у Јединици за специјалне операције и припадници Јединице за специјалне операције. То је било опште познато у служби.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли то значи да он других сазнања осим тих прича нема?

Сведок Милорад Брацановић: Не, других сазнања немам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Када је говорио о мотивима побуне и ово питање ће бити уперено у том правцу просто да рашчистимо. Пре је била изнета тврдња да је побуна и оправдавана тиме да је протест дошао као последица чињенице да су ухапшена два лица од којих је једно пуштено, да би касније, на Ваше питање, на питање председника већа говорио о томе да је побуна била мотивисана хашким мотивима. Просто ме интересује да ту ствар рашчистимо. Шта су у ствари били мотиви побуне, протеста, пардон?

Сведок Милорад Брацановић: Колико је мени познато мотиви побуне су били хапшење браће Бановића и њихово испоручивање Хагу. Мотиви побуне су били то што је Јединица била дезавуисана. Колико је мени познато Јединица за специјалне операције у то време је била децидно против хапшења хашких оптуженика и њиховог слања за Хаг. Ја лично, пошто је то било познато и тадашњем начелству Ресора, ја лично сам мислио да је у питању нека провокација. Намерна провокација. Ево из ког разлога: Од 1999. године Служба је дошла до података да стране обавештајне службе са запада покушавају на сваки начин да неутралишу и елиминишу Јединицу за специјалне операције, примера ради, да не би направио дипломатски инцидент, неке стране обавештајне службе су рецимо приликом повлачења Јединице са Косова депешом децидно инсистирали да Јединица за специјалне операције прва напусти Косово, а да људи из војске и јавне безбедности за то имају одређени период. Знаш да су до Ресора државне безбедности долазили подаци да стране обавештајне службе инсистирају на томе да се Јединица за специјалне операције што пре неутралише и укине. Имајући све у виду мени је то личило на неку провокацију. Значи, да се намерно испровоцира Јединица за специјалне операције. То је моје мишљење.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок зна нешто о томе како је дошло до саме побуне? Да ли је та побуна дошла организовано или спонтано?

Сведок Милорад Брацановић: Немам података о томе.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Обзиром...

Сведок Милорад Брацановић: Мислим да је била спонтана.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: На основу чега мисли сведок да је побуна била спонтана? Да ли има сазнања о томе?

Сведок Милорад Брацановић: Па, нисам дошао ни до каквих података...

Председник већа: Само сачекајте. Право на приговор има адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв.Момчило Булатовић: Па, судија тужилац упорно већ у неколико наврата, ја то пропуштам, верујем да је у питању лапсус, али очигледно није ово зла намера, термин који смо рашчистили да је

протест назива побуном. Према томе, молио бих тужиоца да се разјасни, нека се прво онда сведок овде присутни господин Брацановић изјасни да ли је то за њега био протест или побуна, па ако каже да је протест, онда нека тужилац манипулише са протестом, а не са побуном. Хвала.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја сам се малопре исправио, заиста нисам ништа...

Председник већа: Не. Исправљена је ствар и нема потребе заиста за овим приговором, нека сведок прво каже какав је карактер био те акције Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам био децидан у самом старту, ја сам рекао да је то био протест Црвених беретки.

Председник већа: У реду. Наставите да одговарате на ово питање Специјалног тужиоца.

Сведок Милорад Брацановић: Хоћете поновити питање?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Моје питање је било на основу чега сведок закључује да је протест Јединице за специјалне операције дошао као спонтана реакција?

Сведок Милорад Брацановић: Зато што нисам никада после тога добио податак да је неко стајао иза организације тог протеста.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Обзиром на изнету тврдњу сведока да је приликом трајања тог протеста позвао окривљеног Улемека као помоћ, да оде у Кулу, да ли има сазнања сведок о томе шта је окривљени Улемек чинио у Кули за то време?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Немам тих сазнања.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Интересује ме једна ствар, сведок је говорио о томе да је сведок сарадник Љубиша Буха Чуме дизао тензију кроз телефонске комуникације са Јовановић Чедом и не знам кога је још поменуо, о томе да ће Јединица да уради то и то, па ме интересује да ли може да определи време када је сведок сарадник Чуме имао ту телефонску комуникацију са овим лицима, у односу на сам протест?

Сведок Милорад Брацановић: У време трајања протеста, заиста не знам датум, да сам знао да ће ми требати записао бих.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је то било...

Сведок Милорад Брацановић: У време трајања протеста.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је то било пре изласка Јединице за специјалне операције на ауто-пут код Сава центра или не, да ли се у односу на тај тренутак може изјаснити?

Сведок Милорад Брацановић: Заиста не могу да се сетим тога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Остало је неразјашњено још једно питање, када је тачно сведок Брацановић први пут отишао у Шилерову улицу?

Сведок Милорад Брацановић: То је било 2001. године, после повратка са југа Србије.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се извињавам, нисам разумео тачно?

Сведок Милорад Брацановић: 2001. године после повратка са југа Србије.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Које је то доба године?

Сведок Милорад Брацановић: Почетак године, сам почетак године.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Пошто је имао два контакта са Спасојевићем, тај други контакт како је остварен, на чију иницијативу и шта је била тема разговора?

Сведок Милорад Брацановић: То сам све испричао. Контакт је остварен на моју иницијативу, тема разговора је била, ја сам се позвао на његово обећање да може да помогне у разрешавању неких тешких кривичних дела и ја сам га питао да ли може да пружи неке податке, а намера ми је била да све те податке дам Управи за борбу против организованог криминала која је управо била формирана и која је требала да крене озбиљно да ради. Он ми је рекао да тренутно може да ми да податке о некој криминалној групи са Новог Београда, која се бави шверцом дроге и препродајом аутомобила и можда чак и

разбојништвима, не сећам се тачно и да ту групу предводи извесни Кека. Други податак је био да лице са именом или надимком Немања, не знам, који је извршио два убиства се тренутно крије у Београду и да он поседује број његовог мобилног телефона. Он ми је на цедуљици написао број тог телефона и ја сам ту цедуљицу проследио начелнику Управе за борбу против организованог криминала Радовану Кнежевићу. Значи, са намером да тај телефон прикачи, да открије локацију где се налази тај Немања.

Председник већа: Само интервенција са моје стране, Ви сте у сведочењу рекли да сте први пут били у Шилеровој пре овог догађаја када сте видели полицајца Пажина и када сте се распитивали о томе ко је Пажин и тако даље, а тек други пут је био овај контакт везан за добијање података о организованим криминалним групама, где сте поменули Немању и Кеку, као групу са Новог Београда, који су се бавили крађом аутомобила и продајом наркотика, тако да ово питање се односи управо на овај сусрет о коме сте сведочили, па тако да не би било погрешно интерпретирано са Ваше стране.

Сведок Милорад Брацановић: Не знам да ли сам рекао, али приликом овог другог контакта у Шилеровој улици, на крају нашег разговора се појавио Љубиша Буха Чуме у Шилеровој улици.

Председник већа: Да. То сте поменули, него у односу на тај први сусрет у Шилеровој нисте говорили сада на питање Специјалног тужиоца.

Сведок Милорад Брацановић: Хоћете ли поновити питање, нисам Вас разумео.

Председник већа: Кажем Вам, Ви сте већ сведочили, забележио сам добро, да сте имали сусрет у Шилеровој са покојним Душаном Спасојевићем, када сте приметили у његовој кући...

Сведок Милорад Брацановић: Јесте, тада се тамо налазио и Пажин.

Председник већа: Јесте. О томе нам реците, јер Вам је то питање поставио Специјални тужилац. Дакле, први сусрет у Шилеровој са Душаном Спасојевићем?

Сведок Милорад Брацановић: Тада сам упознао човека тамо који се представио као Пажин, не сећам се имена, који је рекао да ради у Градском СУП-у као инспектор, не знам шта је рекао, да ли за крвне

деликте или нешто слично томе. Мислим да га је чак Душан Спасојевић представио за свог кума и рекао му је да, пошто је цео разговор ту у Шилеровој улици односио се на криминал, рекао је да он Пажину помаже у резрешавању многих случајева, тако што му даје податке. Ја ово тада нисам...., ову чињеницу да је Пажин виђен у Шилеровој улици сам пренео Милану Обрадовићу. Питао сам га да ли ти знаш да он одлази тамо, да су они кумови и да ли је он члан Земунског клана или не, на шта је мени Милан Обрадовић одговорио, не, он се тамо налази по задатку и знам за његове одласке у Шилерову улицу.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок има информације докле се дошло у обради тих информација које је он пренео Кнежевићу, да ли се нешто радило поводом тих информација које је он добио и пренео Кнежевићу?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте да не знам. Ја не знам шта су они радили око тога, то можете Радована Кнежевића да питате.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Има ли сведок сазнања да је Душан Спасојевић можда учествовао у некој полицијској акцији?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам на шта конкретно мислите, ја сам на ту тему већ сведочио у случају убиства Бошка Бухе и тамо сам све изнео шта сам имао да изнесем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја управо на тај случај и мислим.

Сведок Милорад Брацановић: Знате шта, пошто је суђење било затворено, ја не знам, а сада је видим отворено, постоје транскрипти разговора, могу да се добију. Ја сам испричао сва своја сазнања на ту тему.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Колико знам сведок је ослобођен...

Председник већа: Без обзира на то што постоји у другом предмету, мора постојати и у овом, тако да сте у обавези да одговорите на ово питање.

Сведок Милорад Брацановић: Шта хоћете конкретно да Вам одговорим?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Конкретно шта хоћу, интересује ме да ли је Душан Спасојевић учествовао и са ким је све учествовао у акцији откривања тзв. Макине групе, по чијем налогу, како је деловао, шта је деловао, то ме интересује?

Сведок Милорад Брацановић: Знате шта, не могу сада тачно да се сетим. Знам да је то било после пуштања тог извесног Лимара из затвора. Назвао ме је Зоран Ђинђић и рекао да ће доћи код мене људи из јавне безбедности и да треба да им пружим помоћ. Тада су се код мене у канцеларији појавили Ненад Милић, Милан Обрадовић, Зоран Јањушевић, Чедомир Јовановић и Легија. Мислим да је било неких проблема око праћења неких лица, испричаћу Вам испрекидано, не знам, то је заиста дугачка прича и да су та лица ухапшена поново и да је Лимар испричао причу и да је та прича снимљена камером. Неко из јавне безбедности је донео ту траку. Ми смо ту траку погледали. Причао је о неким убиствима ове Макине групе. Ја тада нисам знао да је у тој акцији учествовао Душан Спасојевић, али по свему се после видело да је Душан Спасојевић учествовао у том поновном хватању Лимара и саслушавању. То лице је поново саслушано у Липовици, с тим што су га овог пута саслушавали људи из јавне безбедности, међу њима се налазио и Слободан Пажин, који је за ту прилику дошао код мене у кабинет. Он је погледао ту траку. Они су са њим обавили разговор. Ја сам о свему томе телефоном обавестио Зорана Ђинђића пошто је тражио да га о свим детаљима упознам. Он је рекао нема никаквих проблема, том лицу ће сада бити одређен притвор и тако се то и десило.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок зна како је Душан Спасојевић уопште дошао, да кажем, у ту причу, да учествује у тој акцији?

Сведок Милорад Брацановић: По сазнањима људи из јавне безбедности. Не знам, нисам улазио у детаље, нисам водио истрагу, поново понављам, ја сам послушао налог Премијера који ми је рекао да помогнем људима око свега тога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: За време док је био како се то обично каже безбедњак у Јединици за специјалне операције да ли је сведок имао сазнања о томе чиме је Јединица наоружана, које наоружање је поседовала?

Сведок Милорад Брацановић: Не, верујте, ја се тиме нисам бавио. Постоји човек који се искључиво тим стварима бави. Мислим,

знам да су имали дуге цеви и остало наоружање. Не разумем се толико у наоружање да бих могао да Вам кажем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Након што је отишао из Јединице за специјалне операције окривљени Милорад Улемек, какав је однос био према Јединици, значи, релација Јединице за специјалне операције – Улемек, да ли сведок нешто о томе зна?

Сведок Милорад Брацановић: Па, верујте, не знам много, зато што сам ја заиста ми онда Јединица за специјалне операције није била на памети. Ја сам у то време био начелник Седме управе. Знам да људи из Јединице за специјалне операције воле и поштују Легију, да су га звали на те прославе, да ли су се дружили, вероватно су се дружили. Исто тако знам да је Милорад Улемек Легија и тада остваривао контакте са људима из Владе и са Ђинђићем. Зашто Вам ово говорим, када је мене Зоран Ђинђић звао и питао да ли Макина група, моје мишљење о томе да ли Макина група може да буде ухапшена од стране Специјалне јединице наше, Јединице за специјалне операције на територији Црне Горе, ја сам му рекао да сматрам да је то операција високог ризика и да то не би смо требали да радимо. Пре тога ме је питао да ли би то могла да уради Јединица за специјалне операције заједно са Легијом. Зоран Ђинђић је тада доживљавао Улемека као део Јединице.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је Легија односно окривљени Улемек, имао било какве фактичке могућности командовања Јединицом у то време, значи након смењивања?

Сведок Милорад Брацановић: Како мислите фактичке могућности, да ли је могао да командује....

Председник већа: Ја ћу Вам појаснити питање. Да ли је окривљени Милорад Улемек након формалног смењивања са места команданта Јединице за специјалне операције након тога био фактички командант Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Ја те податке немам.

Председник већа: Да ли знате шта сте рекли када сте сведочили пред судијом Зораном Таталовићем у поступку за убиство...

Сведок Милорад Брацановић: Да. Рекао сам да је Зоран Ђинђић Легију доживљавао као команданта Јединице и да је све те...

Председник већа: Дали сте квалификацију да је он био фактички командант, па сте објаснили и ту везу са покојним председником Владе др. Зораном Ђинђићем.

Сведок Милорад Брацановић: Па, добро, ако тако пише онда сам тако рекао. Верујте да не знам детаље.

Председник већа: Ако не знате детаље, ја сам ту да Вас подсетим, а Ви нам реците да ли остајете при тој изјави да је он био фактички командант?

Сведок Милорад Брацановић: Па, заиста не знам, је ли можете да ми покажете то што сам рекао, заиста не знам шта да Вам одговорим на то питање.

Председник већа: Наставите са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Још једно питање само, да ли је окривљени Улемек имао обезбеђење и ко је чинио то обезбеђење?

Сведок Милорад Брацановић: Када?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Након што је престао да буде командат Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Мислим да је имао обезбеђење.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок зна ко су били припадници тог обезбеђења, конкретно, да ли су то били припадници Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам. Из ових судских процеса знам да је заштићени сведок Шкене или како се зове, био шеф његовог обезбеђења. Верујте да не знам који су то припадници били, нити ме је то икада занимало.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Добро. Хвала.

Председник већа: Има реч пуномоћник оштећених адв. Рајко Даниловић.

Адв. Рајко Даниловић: Да се вратимо на ово питање у вези са хапшењем браће Бановић. Одакле њему сазнање да треба да буду ухапшена браћа Бановић и шта је он радио тада у министарству унутрашњих послова, на ком радном месту је био?

Сведок Милорад Брацановић: Ево, по трећи пут ћу да поновим, ја сам био начелник Седме управе. Цела служба и сви из Јединице су причали да су ухапшена браћа Бановић.

Адв. Рајко Даниловић: Не да ли су ухапшена, извињавам се, ја говорим о потреби хапшења браће Бановић?

Сведок Милорад Брацановић: Пре тога нисам ништа знао о хапшењу браће Бановић.

Адв. Рајко Даниловић: Радио је у Седмој управи је ли тако?

Сведок Милорад Брацановић: Јесте.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Да ли има сазнања да ли се ради о близанцима или старијем и млађем брату и за шта су они терећени па треба да буду ухапшени?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Немам та сазнања.

Адв. Рајко Даниловић: Ова сазнања, да ли су то браћа близанци?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам да ли су близанци, познато ми је да је један од браће Бановића, из средстава информисања ми је познато, да је оптужен пред Хашким Трибуналом за ратне злочине, а да други од те браће Бановић нема никакве везе са Хагом и да је одмах пуштен из Хага, након задржавања једног од ове браће.

Адв. Рајко Даниловић: Е, сада, ко је знао пре хапшења, то се каже причало, не знам када се причало, пре, после, ко је знао пре хапшења да је један невин, па је погрешно ухапшен, а да је други као оптужен у Хагу и са разлогом приведен?

Сведок Милорад Брацановић: То је могло да зна начелство службе и они људи који су издали задатак, јер они су, ово сада претпостављам, значи не могу да знам тачно...

Адв. Рајко Даниловић: Знате ли шта ја Вас питам, ко је то могао да зна да је један невин, да је један...

Сведок Милорад Брацановић: Начелство службе је то могло да зна.

Адв. Рајко Даниловић: Начелство службе и људи из службе.

Адв. Рајко Даниловић: А у ЈСО-у ко је то могао да зна?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам. Нисам присуствовао том састанку.

Адв. Рајко Даниловић: Молим?

Сведок Милорад Брацановић: Нисам присуствовао том састанку.

Адв. Рајко Даниловић: Како онда закључујете да је то противправно било хапшење и тако, пазите, то је закључак, он долази увек накнадно, не унапред, осим ако не знате унапред?

Сведок Милорад Брацановић: Па, после тога су сви причали и у служби и у Јединици шта се догодило.

Адв. Рајко Даниловић: Он употреби израз, каже упутио је првоокривљеног Улемека у Кулу. Је ли му то неко рекао да га упути?

Сведок Милорад Брацановић: Нисам га упутио него сам га замолио да оде.

Адв. Рајко Даниловић: Тако сте рекли...

Председник већа: Само један моменат. Право на приговор на питање има првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја се противим оваквом питању, односно имам примедбу на оваква питања, због тога што господин Даниловић покушава да импутира питање сведоку, а сви смо овде чули шта је сведок рекао. Значи, да ја сада не понављам шта је рекао, па нека господин Даниловић преформулише своје питање.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ приговор и **ЗАБРАЊУЈЕ** питање адв. Рајка Даниловића, упућено сведоку Милораду Брацановићу, због тога што је капциозно.

Образложење

Управо је адв. Рајко Даниловић рекао да је он самоиницијативно отишао и упутио првоокривљеног у Јединицу, а сведок је данас на главном претресу рекао да је о тој чињеници управо упознао начелство службе.

Адв. Рајко Даниловић: Па, ја имам...

Председник већа: Не можете полазити од тврдње него поставите питања без тврдњи.

Адв. Рајко Даниловић: Не, ја не полазим од тврдње, него од његовог исказа у коме је он употребио видећете, термин упутио сам Милорада Улемека Легију у Кулу да смири ствари и тако даље.

Сведок Милорад Брацановић: Није тачно да сам то рекао. Рекао сам замолио сам...

Адв. Рајко Даниловић: То да ли је тачно, видећете записник, о том по том, немојте сада....

Председник већа: Нећемо сада расправљати о томе, не можемо утврдити материјалну истину...

Адв. Рајко Даниловић: Нема потребе за расправом јер следеће питање гласи, како је дошло до тога да он донесе ту одлуку да ли је водио разговор претходно са начелником Ресора државне безбедности тадашњим, господином Гораном Петровићем и да ли је он самоиницијативно отишао код господина Петровића или је био позван, па је био договор међу њима да се то учини?

Председник већа: Право на приговор на питање има адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја мислим да је господин Брацановић на сва ова питања која сада поставља господин Даниловић, већ давао одговор. То да ли је господин Даниловић чуо или није чуо, већ не знам, али сва ова питања су већ била, чак мислим да је два пута

господин Брацановић о томе говорио и одговарао у свом излагању и на Ваша питања. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ питање адв. Рајка Даниловића.

Изволите.

Сведок Милорад Брацановић: Дао сам одговор на то питање.

Адв. Рајко Даниловић: Молим?

Сведок Милорад Брацановић: Дао сам Вам одговор на то питање.

Адв. Рајко Даниловић: Не, нисте ми дали. Ја зато питам.

Председник већа: Можете поновити ради континуитета постављања питања.

Сведок Милорад Брацановић: Не знам шта треба да поновим, хоћете ли рећи, четрнаести пут.

Адв. Рајко Даниловић: Ево шта сам ја Вас питао. Ви рекосте да сте упутили, ја тај израз, не знам други да употребим...

Сведок Милорад Брацановић: Нисам рекао да сам упутио, него сам рекао да сам га замолио да оде у Кулу.

Адв. Рајко Даниловић: Одлично, када сте га замолили да оде у Кулу и ја Вас питам, пошто сте Ви самоиницијативно, да ли сте Ви претходно разговарали са господином Петровићем и да ли сте накнадно разговарали и шта сте вас двојица се у вези са тим договорили?

Председник већа: Је ли Вам добро?

Сведок Милорад Брацановић: Имам проблем са притиском и са шећером.

Председник већа: Питам Вас је ли Вам добро, да прекинемо сведочење. Направићемо паузу, реците слободно, нећемо Вас сада мучити овде.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 15 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,12 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње наставка саслушања сведока Милорада Брацановића.

Је ли Вам сада боље?

Настављамо са питањима. Адв. Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Преко Вас ћу да поставим питање, да не буде...Значи, моје питање је било када је тај разговор и састанак имао са господином Гораном Петровићем, шефом својим и шта су се они конкретно договорили у вези са ангажовањем господина Улемека првоокривљеног у Кули?

Председник већа: Право на приговор има адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја мислим да господин Брацановић није рекао да је био било какав састанак и било каквог договора. Значи прво треба питати сведока да ли се нешто договарао, а не шта су се договорили, јер шта су се договорили већ подразумева да су се нешто договорили.

Председник већа: Добро. Колега, мислим да нема потребе, Ви сте већ поставити то додатно питање, тако да сведок може да одговори. Изволите.

Сведок Милорад Брацановић: Хоћете поновити питање?

Адв. Рајко Даниловић: Ево, помогао ми је колега, питао Вас је прво да ли сте имали неки састанак, о томе сте нешто већ говорили, са Гораном Петровићем, ако јесте како је дошло до тог састанка, он Вас звао, Ви њега, о чему сте разговарали?

Сведок Милорад Брацановић: То сам већ причао, пре одласка значи, 10 – 15 минута пре одласка код Горана Петровића, ја сам окренуо Легију телефоном и замолио га да оде у Кулу. Одмах после тога сам отишао код Горана Петровића и њему изнео свој став и причали смо о протесту Црвених беретки и обавестио сам га...

Адв. Рајко Даниловић: Обојица сте отишли или Ви отишли?

Сведок Милорад Брацановић: Молим Вас, пажљиво ме слушајте, ево ја ћу се сконцентрисати. Ја сам разговарао са Улемеком и замолио га да оде у Кулу. 15 – 20 минута после тога, претпостављам да је он отишао у Кулу, ја сам отишао код Горана Петровића и са њим разговарао. Рекао сам му да сам рекао Улемеку да оде у Кулу и да покуша да смири момке, да види о чему се ради, везано за тај протест. Он на то ништа није искоментарисао. Затим сам му рекао, поново понављам, да ја имам намеру да одем у Кулу и да смирим те момке, пошто је цела служба тада била заинтересована да се тај протест смири. Он није ништа чак ни искоментарисао на то што сам рекао да нису били коректни према Јединици за специјалне операције, када су издали такав налог, него ми је одмах рекао да би било добро да заједно за Кулу оде он и Мијатовић. Мијатовић се у том моменту налазио у Врњачкој бањи са породицом, после радног времена, вероватно га није интересовао тај протест Црвених беретки, отишао је у Врњачку бању. Он га је окренуо телефоном преда мном и рекао му да одмах дође за Београд. Мијатовић му је рекао да долази за Београд. Пошто је њему требало времена да дође за Београд, ја сам Петровића обавестио да ја идем сада у Кулу, а да се они тамо појаве накнадно или кад стигне Мијатовић и остатак сам већ причао. Ако треба поново?

Адв. Рајко Даниловић: Како сте отишли у Кулу?

Сведок Милорад Брацановић: Колима службеним.

Адв. Рајко Даниловић: Јесте ли Ви возили или Вас је возио неко?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Сам сам ишао у Кулу службеним колима. То је био цип са затамљеним стаклима, марке «Пајеро», регистарске ознаке се не сећам.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Не питам. Да ли имате сазнања да је тог дана, када је била побуна, а неки кажу протест и Ви кажете протест Јединице за специјалне операције ту у близини зграде Окружног суда у Београду, да је тада давао исказ Улемек у једном поступку пред Окружним судом у Београду?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Не знам о томе ништа.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Ништа. Он рече да не зна ко је дао обезбеђење из Јединице за специјалне операције Душану Спасојевићу, а да ли зна ко је одредио то обезбеђење Милораду Улемеку?

Сведок Милорад Брацановић: И на то питање сам одговорио. Ја сам до јануара 2001. године био у Јединици за специјалне операције. Ко је после имао обезбеђење Јединице, да ли је Јединица неког обезбеђивала или није, о томе немам апсолутно никаквих података. Све податке што имам, имам из средстава информисања и то од скоро.

Адв. Рајко Даниловић: Следеће питање, да ли сте знали, значинисте ни знали?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам знао.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Ко је био начелник Седме управе када сте Ви постали заменик начелника РДБ-а?

Сведок Милорад Брацановић: Цвијан. Презиме Цвијан. Не могу да се сетим имена. Цвијан се презива. Само један такав има.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Рекосте два пута сте били у Шилеровој и једном сте видели Спасојевића, објаснили сте 5. октобра, ја опет, да ли је он још некада имао неки сусрет са Спасојевићем осим ова три о којима говори, било где друго, на неком другом месту, рецимо аеродром или негде, не знам, било где, на улици или тако?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам имао нигде, па ни на аеродрому, ни на улици.

Адв. Рајко Даниловић: Он помену овде, међутим, њега постављајући питање судија Ната Месаровић, прекиде, каже, Миле Новаковић и Лука Пејовић и сада ту стадоште, ја бих Вас питао шта Миле Новаковић и Лука Пејовић...

Сведок Милорад Брацановић: Не знам ко је Лука Пејовић.

Адв. Рајко Даниловић: Ја сам тако забележио...

Сведок Милорад Брацановић: Радован Кнежевић и Миле Новаковић.

Адв. Рајко Даниловић: То је друго. То сте говорили...

Сведок Милорад Брацановић: Не знам ко је Лука Пејовић.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Када сте објашњавали зашто по Вашем мишљењу ЈСО је имао обавезу да протестује, Ви сте у једном тренутку казали да је њихова дужност била да одбију наређење чије би извршење представљало кривично дело. Тако сам ја овде записао. Моје је питање, какво то кривично дело би било, хапшење браће Бановић, какво би то било кривично дело?

Сведок Милорад Брацановић: Објаснио сам то у разговору у причи, у мом изношењу. У Закону о унутрашњим пословима не знам тачно који је члан у питању стоји, да сваки..., хоћете ли ме пустити да завршим? Да сваки припадник службе безбедности јавне и државне је у обавези да одбије сваки задатак који представља кривично дело. Пошто је у једном делу хапшења браће Бановића било кривично дело, тј. један од браће Бановића је противправно лишен слободе и послат за Хаг и после враћен, самим тим Јединица је учинила или натерана да учини кривично дело противправног лишења слободе.

Адв. Срђа Поповић: Добро. То би значи било по Вама кривично дело противправног лишења слободе?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Тако сам рекао.

Адв. Срђа Поповић: Такође сте казали да једнога од њих није потраживао Хашки Трибунал. Шта значи то потраживао?

Сведок Милорад Брацановић: Како?

Адв. Срђа Поповић: Ви сте казали једнога од њих није потраживао Хашки Трибунал.

Сведок Милорад Брацановић: Протежирао?

Адв. Срђа Поповић: Потраживао.

Сведок Милорад Брацановић: Па, само један од браће Бановића је потраживан од стране Хашког Трибунала, због ратних злочина, други не.

Адв. Срђа Поповић: На основу чега је уопште дат налог за хапшење обојице, да ли Ви то знате?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам.

Адв. Срђа Поповић: А откуда знате да Хашки Трибунал није тражио обојицу?

Сведок Милорад Брацановић: Ту информацију сам чуо од доста припадника службе државне безбедности.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Хвала Вам. Интересује ме сада ово, Ви сте рекли Улемеку да седне у кола и да иде у Кулу, да смири протест, шта то значи, шта Ви подразумевате под «смири», шта то значи?

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам рекао да сви момци из Јединице за специјалне операције су поштовали Улемека и волели су га и знао сам да он има изузетан утицај на њих. Рекао сам да оде да поразговара са људима, да види о чему се ради и да спречи да се тај протест не би изродио у нешто друго.

Адв. Срђа Поповић: Шта да спречи, шта да смири?

Сведок Милорад Брацановић: У случају да тај протест треба да се изроди у нешто друго.

Адв. Срђа Поповић: Али, да ли могу да схватим да је он требао да им сугерира да прекину протест?

Сведок Милорад Брацановић: Да, да прекину протест.

Адв. Срђа Поповић: Зашто сте га слали да он прекине протест ако сте Ви сматрали да је протест оправдан и да ЈСО чак има обавезу на протест, зашто онда да прекида?

Сведок Милорад Брацановић: Људи из Јединице за специјалне операције су почетком протеста, или протестом, дали до знања шта мисле о томе о изручењу браће Бановића Хашком Трибуналу. Показали су то што су хтели и ту је протест требао да се заврши, по мени.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ви сте такође казали да су припадници ЈСО-а слушали окривљеног Улемека. Шта то значи да су они њега слушали, казали сте, поштовали, ценили, волели и слушали?

Сведок Милорад Брацановић: Па, он је дуго година био командант Јединице за специјалне операције и припадници Јединице су га управо што сте Ви сада рекли, волели, поштовали и слушали и знао сам да ће га послушати, оно што он каже да ће га послушати, јер је неколико ...

Адв. Срђа Поповић: Па, јесу ли га послушали?

Сведок Милорад Брацановић: Па, на крају су га послушали, да.

Адв. Срђа Поповић: Значи да ли сам схватио сада ово, да су они њега слушали и када је престао да буде командант Јединице?

Сведок Милорад Брацановић: Неколико функционера у тадашњој власти је покушало да смири тај протест па им није пошло за руком, а то је Милораду Улемеку Легији пошло за руком. Знам који је ауторитет имао код те Јединице и играло се на ту карту.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли Вам је познато да ли је Зоран Мијатовић одлазио у Кулу током протеста?

Сведок Милорад Брацановић: Није ми познато. Могу само да претпоставим, можда је одлазио.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Можда на ову околност могу да буду суочени Улемек и сведок јер окривљени Улемек другачије исказује то. Да сте Ви били заједно са Мијатовићем у Кули.

Сведок Милорад Брацановић: Ја сам по доласку на капију центра у Кули, малопре сам рекао, возио цип «Пајеро» са затамљеним стаклима. Зауоставили су ме на самом улазу припадници, маскирани припадници Јединице за специјалне операције. Ја из ципа излазио нисам. Отворио сам стакло, возачево стакло и рекао сам да ме пусте унутра. Они су рекли да то не могу да учине. Тражио сам да разговарам са неким и рекли су ми да нико неће из команде Јединице и уопште из Јединице

са мном да разговара. Можда су претпоставили да се он налази код мене у ципу. Ако је до таквог закључка дошло.

Адв. Срђа Поповић: И том приликом Мијатовић није био са Вама?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Није био са мном.

Адв. Срђа Поповић: Када сте разговарали, када сте звали окривљеног Улемека телефоном, јесте ли га звали ја фиксни телефон или на мобилни?

Сведок Милорад Брацановић: Мислим да је био мобилни у питању. Не сећам се.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте овде сведочили да сте Ви препоручили Михајловићу Савића за начелника службе?

Сведок Милорад Брацановић: Да одговорим?

Адв. Срђа Поповић: Не. Сада ћу да Вас питам, да ли знате ко је Вас препоручио Михајловићу?

Сведок Милорад Брацановић: Андреја Савић.

Адв. Срђа Поповић: Да ли Вам је некада окривљени Улемек помињао да Вас је он препоручивао?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Није ми никада то рекао.

Адв. Срђа Поповић: Када сте се Ви први пут срели са..., морам још један пут да Вас питам, јер није ми јасно. Одговарали сте на разне начине, када сте се Ви први пут упознали са Душаном Спасојевићем?

Сведок Милорад Брацановић: Нисам одговарао на различите начине. Био сам врло децидан. Први пут у животу сам Душана Спасојевића видео 5. октобра у канцеларији код Улемека. Звао ме је телефоном и замолио ме да дођем код њега у канцеларију. Ушао сам унутра, ту је устао човек и представио се као Душан Спасојевић. Рекао је да носи поруку од Зорана Ђинђића и тражи хитан састанак са Улемеком. Тако сам изјавио четврти пут.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Када сматрате, ког тренутка сматрате да сте успоставили оперативни контакт са Спасојевићем?

Сведок Милорад Брацановић: Никада конкретан оперативни контакт са Спасојевићем нисам успоставио. То је могло да личи на неки оперативни контакт у некој каснијој причи. Ја са њим од другог појављивања у Шилеровој улици никада више нити сам се видео, нити срео, нити имао било какву комуникацију, пошто сам знао да Улемек има са њим контакт, ја сам преко Улемека тражио те неке податке који су могли да буду интересантни за нас, а које је могао да прибави Душан Спасојевић.

Адв. Срђа Поповић: А да ли сте некада уопште тражили од окривљеног Улемека да успостави тај оперативни контакт са Душаном Спасојевићем?

Сведок Милорад Брацановић: То се никада ни од кога не тражи. Не разумем питање.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Сведок Милорад Брацановић: Ево да Вам објасним, мислим да не испаднем ја смешан. Смешно је Ваше питање. Никада се човеку не дође и не каже да ли би хтео да будеш оперативна позиција службе.

Адв. Срђа Поповић: Окривљени Улемек каже да сте Ви од њега тражили да успостави тај оперативни контакт са Душаном Спасојевићем, ја сам на основу тога питао.

Сведок Милорад Брацановић: Не разумем питање.

Адв. Срђа Поповић: То није...

Председник већа: Само моменат. Право на приговор на питање има првоокривљени Милорад Улемек.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја приговарам оваквом питању. Очигледно овде не знам да ли се неки нови транскрипти пишу, али не разумем зашто упорно овде од стране адвоката оштећених сведоку покушавају да поставе она питања која ја нисам никада рекао у свом излагању. Значи ја сам рекао, значи, тачно могу и да поновим, да је мене господин Брацановић, значи по мом повратку из Грчке, замолио, замолио ако могу да будем веза између Душана Спасојевића и службе, а на основу тога што Душан Спасојевић може да одређене податке везане за оно што сам већ овде навео.

Значи, никада нисам рекао да је од мене тражено да ја тражим од Душана Спасојевића, нити да га врбујем да ради за службу.

Председник већа: Да ли прихватате приговор?

Адв. Срђа Поповић: Не.

Сведок Милорад Брацановић: Могу ја да дам одговор на питање.

Адв. Срђа Поповић: На записнику од 17. јуна, то је записник о саслушању окривљеног Улемека, на страни 20, окривљени Улемек каже: «Начелник Брацановић питао је мене да и он дође у Шилерову улицу, да се како каже, види очи у очи са Душаном Спасојевићем, јер је како је имао у плану, значи хтео да успостави тај оперативни контакт».

Окр. Милорад Улемек: Где ту стоји да је тражено од мене?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ питање адв. Срђе Поповића.

Изволите.

Сведок Милорад Брацановић: Знате шта, Милорад Улемек Легија је официр који се бавио Јединицом и ратиштима. Терминологија која се користи у служби њему није у потпуности позната. Он тај посао није радио. Искључујем могућност да сам му рекао, у ствари сигурно сам му рекао да је Душан Спасојевић оперативно користан и да преко њега могу да се прикупе подаци. Ако сам одговорио на питање?

Адв. Срђа Поповић: Добро. То смо расправили. Да ли сте се некада видели са Душаном Спасојевићем на Институту за безбедност?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада Душан Спасојевић није био, није прешао праг Института за безбедност. Никада, док сам ја био на челу заменика начелника Ресора државне безбедности. Ако на то мислите.

Адв. Срђа Поповић: То Вас питам.

Сведок Милорад Брацановић: Не знам за који ме период питате.

Адв. Срђа Поповић: Било када?

Сведок Милорад Брацановић: Ево, сада ћу одмах да Вам објасним. На Институт безбедности дошао је 5. октобра, после тога смо отишли на југ Србије. Целе 2001. године моје радно место, или мој кабинет, начелника Управе се није налазио на Институту безбедности. Одмах хоћу да скренем пажњу, ако могу и да додам, иако није Ваше питање, пошто сам такође читао у новинама да је Љубиша Буха Чуме десет пута довозио Душана Спасојевића на Институт безбедности 2001. године, ја 2001. године, овог пута обавештавам и Чумета, се нисам налазио на Институту безбедности. Кабинет моје Управе се налази у центру града, а 2002. године никада ни Љубиша Буха Чуме ни Душан Спасојевић нису прешли праг Института безбедности. На Институту безбедности постоји само један улаз и мислим да раде три радника у смени, значи у три смене девет радника. Постоје књиге које се воде, у којима пише тачно када је ко дошао и ушао на Институт безбедности. Можете да консултујете и ту литературу. Ја мислим да се те књиге налазе депоноване...

Председник већа: Да, можемо користити ми литературу, али Ви сте погрешно интерпретирали исказ сведока сарадника Љубише Бухе управо везано за време када је покојни Душан Спасојевић остваривао контакте на Институту безбедности. Тако да то нема никакву вредност.

Сведок Милорад Брацановић: Извињавам се. Код мене нису долазили на Институт безбедности...

Председник већа: О томе сам Вас већ питао и рекли сте о томе, а немојте овде демантовати нешто што сте прочитали у новинама, то нас уопште не интересује.

Сведок Милорад Брацановић: Добро. Извињавам се.

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте овде данас сведочили о великом броју чињеница које сте сазнали из прислушких разговора и онда сте казали да о томе о чему Ви говорите постоје и други докази, на које доказе сте мислили, какви докази?

Сведок Милорад Брацановић: Говорим о транскриптима разговора.

Адв. Срђа Поповић: Па, добро. Транскрипти нису докази. Је ли постоје тонски записи?

Сведок Милорад Брацановић: Па, видите, ја нисам већ извесно време у Безбедносно информативној агенцији, ја сам као начелник Седме управе док сам се налазио на том месту инсистирао да се сви транскрипти и сви снимљени разговори на ове теме о којима сам причао сачувају. Да ли су сачувани не знам. Да ли се налазе тамо не знам, то може да се провери, али дефинитивно тамо постоје људи који су тај посао радили.

Адв. Срђа Поповић: Ви значи не знате да ли ти тонски записи постоје или не постоје?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам да ли тренутно постоје тамо. Можда је то неко уништио.

Адв. Срђа Поповић: Онда би Ваше сведочење у ствари било једини доказ о томе?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Није. Постоје људи који су слушали те мере.

Адв. Срђа Поповић: Људи?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Постоје људи који су слушали те мере и може да се установи ко је када слушао и могу они да послуже као сведоци. Ја не знам имена тих људи, али може да се установи ко је то слушао и да дође као сведок да ово потврди или оповргне што сам ја рекао.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је Вама познато да је некада из јавне безбедности било не знам како да кажем, сумњи, примедби, на транскрипте које сте достављали јавној безбедности да су они нетачни?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада, пошто су вођени транскрипти, значи, људи који су скидали те транскрипте, паралелно са транскриптима три пута дневно су слате и траке, значи разговора, тако да људима из јавне безбедности ако нешто није било логично на транскрипту, саслушали би траку.

Адв. Срђа Поповић: Родољуб Миловић је овде сведочио да су им слати само транскрипти, а не и тонски записи.

Председник већа: Право на приговор има адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Па, судија, мислим да смо сада у фази постављања питања, а не предочавања исказа неких раније саслушаних сведока. Према томе, нека пуномоћник поставља питања, ако дођемо до предочавања, зна се у којој се то фази ради. Хвала.

Адв. Срђа Поповић: У реду је. Имао бих нека питања на које ће вероватно бити примедби, па ћу одмах да их објасним. Ово су питања која се тичу оцене веродостојности овог сведока. Какви су били Ваши односи са окривљеним Улемеком, да ли само професионални, да ли сте Ви пријатељи, како би Ви то дефинисали?

Сведок Милорад Брацановић: Мислим да сам одговорио на то питање, али могу поново. Док сам се налазио у Јединици за специјалне операције ми смо имали изузетно коректан и професионалан однос. Након мог изласка из Јединице за специјалне операције контакти наши јесу били пријатељски, али врло спорадични. Изјавио сам овде, изјављујем поново да наши контакти могу да се израчунају на прсту једне руке, после мог изласка из Јединице. Том приликом водили смо приватне разговоре, сем у оним ситуацијама када сам ја Улемека замолио да дође до неког податка који је служби био битан.

Адв. Срђа Поповић: Ја могу поставити питање једноставније, да ли сте Ви и окривљени Улемек пријатељи?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Пријатељи смо.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се против Вас води неки поступак?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Води се поступак у Специјалном суду.

Адв. Срђа Поповић: За која дела?

Сведок Милорад Брацановић: За убиство Ивана Стамболића, за непријављивање убиства Ивана Стамболића.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се у тим поступцима који се воде или поступку који се води, свеједно, појављује неко од лица који овде седе на оптуженичкој клупи?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам ко све седи на оптуженичкој клупи. Улемек се појављује у том поступку. За друге не знам.

Адв. Срђа Поповић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећене адв. Радивој Пауновић.

Констатујем да нема питања.

Право на питања има пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Сведок каже да је....., говори када је упознао Душана Спасојевића, моје питање је, обзиром на посао који је он обављао, да ли је он пре него што је видео Душана Спасојевића знао чиме се он бави?

Сведок Милорад Брацановић: И на то питање сам одговорио.

Адв. Божо Прелевић: Мислим у смислу Ваших опсервација да се ради о некоме ко има криминогене контакте или томе слично?

Сведок Милорад Брацановић: И на то питање сам одговорио. Док смо се налазили на југу Србије први пут сам сазнао да је Душан Спасојевић родом из Медвеђе, која се налази на југу Србије на граници између Косова и Србије и први пут сам сазнао да се бави криминалом и да учествује у шверцерским каналима са Шиптарима са Косова.

Адв. Божо Прелевић: Док сте Ви били заменик начелника Безбедносно информативне агенције, да ли је БИА имала видео надзор над кућом у којој је живео Премијер Ђинђић са породицом?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте да нећу тачно знати да Вам одговорим на то питање. Знам да је постојао видео надзор над станом на Студентском тргу. Да, имала је видео надзор и у Ужичкој улици, мислим да је број 40. Имала је видео надзор, да.

Адв. Божо Прелевић: А да ли сте Ви имали директан видео надзор над Владом Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Не, колико ја знам. Мислим да је био пројекат један, ја не знам да ли је завршен, јер сам ја после тога смењен, пројекат да се постави камера у ходнику канцеларије господина Премијера Зорана Ђинђића и да је то требало тако да функционише да он док седи у канцеларији искључи сам тај видео надзор. Оног момента када напусти канцеларију да укључи видео надзор тако да може да се види да ли је неко у његову канцеларију улазио, за то време док се он не налази у канцеларији. И са њим је разговарано на ту тему и он је то прихватио.

Адв. Божо Прелевић: А у односу на спољни део Владе, зграде Владе?

Сведок Милорад Брацановић: Око тога је био директно ангажован Златко Раднић, који је био саветник начелника Ресора за питање Шесте управе и око тога се договарао са Зораном Јањушевићем и ако се не варам са Душаном Михајловићем министром унутрашњих послова.

Адв. Божо Прелевић: Значи конкретно Ви нисте имали ту врсту мониторинга у Влади и испред Владе у Безбедносно информативној агенцији?

Сведок Милорад Брацановић: Кажем Вам, то је било у пројекту у оном моменту када сам ја већ био смењен. Пред смењивање или када сам био смењен.

Адв. Божо Прелевић: Али док сте Ви били то није функционисало?

Сведок Милорад Брацановић: Колико се сећам не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали сарадњу са обезбеђењем Премијера Ђинђића, док сте били заменик начелника?

Сведок Милорад Брацановић: Сарадња је ишла преко Шесте управе, Ресора државне безбедности.

Адв. Божо Прелевић: Директну сарадњу нисте имали?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам ја могао да..., како мислите директну сарадњу?

Адв. Божо Прелевић: Па, мислим да ли сте рецимо давали информације о обезбеђењу, о евентуалној угрожености Премијера, о информацијама које би указивале да, ево споменули сте данас рецимо?

Сведок Милорад Брацановић: Заменик начелника Шесте управе или начелник Шесте управе је имао директну комуникацију са обезбеђењем Зорана Ђинђића, а ако се не варам, а не варам се, посебно задужени за безбедност Зорана Ђинђића су били, на тражење Зорана Ђинђића заменик министра унутрашњих послова Ненад Милић и Зоран Јањушевић.

Адв. Божо Прелевић: Јесте ли њима слали информације о евентуалној угрожености Премијера?

Сведок Милорад Брацановић: Све информације о угрожености Премијера слали смо лично Премијеру, а наравно о свему су обавештавани и Ненад Милић и Зоран Јањушевић.

Адв. Божо Прелевић: На питање колеге Даниловића, ко је када сте Ви постали заменик начелника био начелник Седме управе, Ви сте рекли господин Цвијан, интересује ме ко је поставио господина Цвијана?

Сведок Милорад Брацановић: Ја. Начелник Ресора и ја.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте док сте били заменик начелника на место начелника управа постављали људе из ЈСО-а?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је господин Вељковић раније био у ЈСО-у, а иначе учествовао је у инциденту у ресторану «Бојан Ступица» са првоокривљеним?

Сведок Милорад Брацановић: Господин Вељковић никада није био начелник Шесте управе. Он је био заменик начелника Шесте управе.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте упознати да је, претпостављам да сте упознати, да је почетком 2001. године направљена она мрежа организованог криминала у Србији у Министарству унутрашњих послова?

Сведок Милорад Брацановић: На какву мрежу мислите?

Адв. Божо Прелевић: Мислим на оне информације које је скупљала јединица која се звала «Поскок»?

Сведок Милорад Брацановић: Мислите на белу књигу?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Да ли сам упознат са тим? Да. Јесам.

Адв. Божо Прелевић: Јесте ли Ви активно радили на томе?

Сведок Милорад Брацановић: На скупљању тих података?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да су лица која се овде спомињу као што је заштићени сведок Љубиша Буха и Душан Спасојевић били у тој белој књизи као челници Сурчинског односно Земунског клана, интересује ме Ваше мишљење односно сазнања, да ли су и они имали какву заштиту у полицији или некога од државних функционера?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам имао такве податке. Знам засигурно да нису имали заштиту Ресора државне безбедности. Не у оном периоду када сам ја био заменик начелника Ресора, шта је било пре мене не знам. Знам да је Љубиша Буха Чуме имао комуникацију са Зораном Мијатовићем. Не знам да ли то подразумева заштиту или нешто друго, то питајте њега.

Адв. Божо Прелевић: Рећи ћу Вам шта подразумева, Ви сте у једном тренутку рекли да сте имали информације да је један од кланова рекетирао људе из власти пре 5. октобра, ако сам добро разумео то што сте рекли.

Сведок Милорад Брацановић: Не пре 5.октобра, него после 5. октобра.

Адв. Божо Прелевић: После 5. октобра је било рекетирање али говори о челним људима који су били на власти пре 5. октобра. Јесам ли добро разумео?

Сведок Милорад Брацановић: Па, челним људима, бизнисменима из тог периода. Јесте. Добро сте разумели, да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли су у томе учествовали само чланови криминалног клана или су учествовали још неки људи који су после 5. октобра дошли на власт?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Те податке немам. То су подаци који су добијени из транскрипата разговора Љубише Бухе Чумета са тим људима. Ја не могу да се сетим свих имена. Имате документацију о томе. Тачно се зна са ким је разговарао, од кога је тражио новац, колико је пара за то добио и шта се догађало са тим људима.

Адв. Божо Прелевић: У односу на то Вас и питам, да ли су људи из криминалног клана имали заштиту или не у односу баш на то рецимо, обзиром да се знало од кога је тражено, за који случај, Томића, је ли?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ја то нисам рекао.

Адв. Божо Прелевић: Добро. Повлачим питање. Значи, интересује ме да ли су у односу на такве активности имали заштиту или не?

Сведок Милорад Брацановић: Опростите нисам Вас добро разумео. Ко да ли је имао заштиту?

Адв. Божо Прелевић: Криминални клан или криминални кланови?

Сведок Милорад Брацановић: Не. О томе немам никаквих података.

Адв. Божо Прелевић: Добро. Обзиром да је овде сведок Љубиша Буха био на мерама, како Ви кажете у једном тренутку, да ли имате информације да је он био у контакту и у контактима са неким другим безбедносним службама страним или домаћим?

Сведок Милорад Брацановић: Знам да је био у перманентном контакту са Управом за борбу против организованог криминала. Ако на то мислите.

Адв. Божо Прелевић: Мислим на службе безбедности, значи обавештајне службе?

Сведок Милорад Брацановић: Са обавештајним службама? Те податке немам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је био у контакту са војним обавештајним службама?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Податке да ли је био у контакту са њима немам, али знам да је био у контакту са неким војним лицима. Не знам да ли је то служба или...

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Душан Спасојевић био у контакту са..., да ли знате, са војном обавештајном службом?

Сведок Милорад Брацановић: Тај податак немам.

Адв. Божо Прелевић: Добро. Ви кажете да сте видели ту касету, а везано за испитивање лица са надимком Лимар, где је то лице испитивано па је то снимљено на касети?

Сведок Милорад Брацановић: Ни тај податак немам. Лимар је други пут испитиван у Липовици, од стране радника Градског СУП-а. Где је први пут испитиван не знам. Касету сам видео и део разговора тога, али не знам где је испитиван.

Адв. Божо Прелевић: А у којим објектима у Липовици?

Сведок Милорад Брацановић: Па, има само један објекат у Липовици.

Адв. Божо Прелевић: Је ли то објекат, јесу ли то просторије Јединице за специјалне операције, камп у Липовици?

Сведок Милорад Брацановић: Шта, да ли користи Јединица за специјалне операције? Да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте написали некакву службену белешку о томе да то лице Душан Спасојевић са Вашим сазнањима, је

ли, ко је и шта је, учествује у истрази Министарства унутрашњих послова?

Сведок Милорад Брацановић: Све ово о чему сам причао, везано за Душана Спасојевића, је водила јавна безбедност. Значи код мене у кабинету на ту тему смо разговарали и били Ненад Милић, Милан Обрадовић и други људи из јавне безбедности. Њихова је обавеза да напишу службену белешку и о томе да известе кога треба да известе. Они су водили акцију и они су водили истрагу. Ја сам био само на захтев покојног Премијера логистичка подршка и требао сам да им помогнем око тога. Ништа више.

Адв. Божо Прелевић: Када долази до смене Петровића и Мијатовића и доласка господина Савића и Вас, као челних људи БИА, интересује ме у оперативном смислу, да ли Ви тада постајете први оперативац Безбедносно информативне агенције?

Сведок Милорад Брацановић: То се тако популарно зове. Ја сам био заменик начелника Ресора и бавио сам се оперативним пословима, као и начелник Ресора наравно.

Адв. Божо Прелевић: Интересује ме да ли је рађен план мера обезбеђења Премијера док сте Ви били заменик начелника или пре тога, ако имате сазнања?

Сведок Милорад Брацановић: Колико ја знам јесте.

Адв. Божо Прелевић: Јесте?

Сведок Милорад Брацановић: Колико ја знам јесте. Не могу да будем сигуран.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да сте Ви били заменик начелника и први оперативац је ли можете да се са неком већом извесношћу изјасните о овоме, колико знате јесте, значи да или не или не можете да се изјасните?

Сведок Милорад Брацановић: Да ли је рађен план мера. Да, рађен је план мера.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је такав план унапређиван, обзиром на претње које су се временом јављале?

Сведок Милорад Брацановић: Било је више разговора између покојног Премијера и мене, између Ненада Милића, Премијера и мене, између Зорана Јањушевића. Људи који су били у обезбеђењу Зорана Ђинђића, он је био емотивно везан за њих. Ја сам чак био једном приликом предложио да у ту целу екипу убацимо професионалце који се целог живота професионално баве заштитом личности, који су обезбеђивали стране државнике, значи који су професионалци, с обзиром да људи који су се налазили око покојног Премијера Ђинђића нису били професионални у том смислу, него су били везани за њега зато што се познају, колико сам ја схватио још од октобарских догађаја и Премијер Ђинђић је био јако везан за њих и није дозвољавао да се ико меша у то. Касније, једном приликом је заменик министра унутрашњих послова Ненад Милић тражио од Безбедносно информативне агенције да направи пресек података за све људе из обезбеђења. Такав пресек података је достављен и таква белешка се засигурно налази у Ресору јавне безбедности, ја верујем да се примерак налази и у Безбедносно информативној агенцији. Значи пресек података за све људе који су обезбеђивали покојног Премијера. Неки резултати из тог пресека су били поразни, зато што су се ту налазила и нека лица која су имала криминалну прошлост. Са свим тим је упознат Зоран Ђинђић, међутим, он је рекао да то тако треба да остане.

Председник већа: Да ли знате која су то лица која су имала криминалну прошлост?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте да не знам. Ја мислим да је он у свом обезбеђењу, немојте ме држати за реч можда податак није тачан, имао 30-так људи.

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Божо Прелевић: Ја се извињавам, нисам чуо, колико људи?

Сведок Милорад Брацановић: Немојте ме држати за реч, можда 30-так људи.

Адв. Божо Прелевић: Када кажете да они нису били стручни, је ли ту мислите и на чланове обезбеђења који су пре тога били у ЈСО-у, жандармерији, Шестој управи или на кога мислите да није био стручан, обзиром да већину његовог састава чине професионални полицајци, огромну већину, на кога мислите да је био непрофесионалан?

Сведок Милорад Брацановић: Уско стручни за ту област су били људи из Шесте управе који су школовани за тај посао и један део

Јединице за специјалне операције који је имао задњих пар година постојања Јединице за специјалне операције одељење које се бавило заштитом личности. Они су имали обуку из тих области, али уско стручни и специјализовани људи су били људи из Шесте управе.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви имали конкретних предлога ко би требао да буде значи са именом и презименом у његовом обезбеђењу, да ли сте Ви у том смислу давали сугестије ко би требао обезбеђење да појача?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам давао сугестије. Милић је од мене тражио тај пресек података. Ја сам рекао да би можда требало појачати екипу са људима из Шесте управе који се тиме професионално баве. И стално сам инсистирао да људи који обезбеђују Зорана Ђинђића треба да иду на редовну физичку обуку и на редовно гађање из ватреног оружја. Они су то одбијали, мислим да је разлог био у то време инструктор за гађање ватреним оружјем био је неки Тони, мислим да му је надимак Тони и стигло је образложење од шефа Ђинђићевог обезбеђења мислим да се звао надимком Кеза, не знам му име и презиме, да је рекао да они то одбијају да ураде зато што је тај Тони пре пар година мењао неког свог колегу који је обезбеђивао Миру Марковић на 10, 15 дана док је она била на годишњем одмору и то је био разлог зашто не желе да долазе на инструктажу из пуцања.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте данас сведочећи рекли да претпостављате да је било још неких центара који су имали техничке могућности за слушање телефонских разговора. Можете ли нешто прецизније у том смислу да кажете?

Сведок Милорад Брацановић: Верујте не. Заиста немам тих података. Биле су озбиљне индиције да постоје један или два центра преко кога су се слушали телефонски разговори и да то заиста иза тога не стоји никакви државни органи, али то, ако сте запамтили, само бих објаснио, пошто се ради о пасивним системима, врло специфичним који су скупи, могу се купити у иностранству, гониометрисањем на други начин се није могло открити где се такви центри налазе. Значи само жив извор је могао тако нешто да нам да, или на неки други начин.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Седма управа у могућности и да лоцира лице које телефонира?

Сведок Милорад Брацановић: Опростите, нисам Вас чуо.

Адв. Божо Прелевић: Да ли може значи географски да слушајући телефонски разговор и лоцира то лице где се налази?

Сведок Милорад Брацановић: Може преко базних станица. Ако се налази на територији Србије, Београда и Црне Горе евентуално да се установи рецимо да је позив из Црне Горе и тако даље.

Адв. Божо Прелевић: У тренутку када је Љубиша Буха напустио земљу након да кажемо несугласица или нешто још јаче са Душаном Спасојевићем, да ли су тада постојала била примена мера, посебних мера у односу на Љубишу Буху?

Сведок Милорад Брацановић: Да. Љубиша Буха Чуме је био доста дуго на мерама, сада не знам на који период тачно мислите, нити то могу да Вам одговорим, јер не знам напамет, али је био доста дуго на примени мера.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте у могућности преко МКС-а да лоцирате некога и ко је у иностранству и у којој земљи?

Сведок Милорад Брацановић: Како, преко МКТС-а мислите?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Шта, да ли смо у могућности да?

Адв. Божо Прелевић: Да лоцирате у којој земљи се налази лице које телефонира?

Сведок Милорад Брацановић: Пазите, то су већ техничке ствари у које се разумеју инжењери Седме управе. Ја претпостављам да они то могу да закључе на основу броја телефона са ког се лице јавља. Значи, да ли је то лице из Мађарске, Немачке, Сингапура или тако даље. Не знам да ли постоје техничке могућности да се установи да се налази баш у тој земљи.

Адв. Божо Прелевић: Када сте били начелник Седме управе, а након тога и када сте били заменик начелника БИА, да ли су нека лица долазила у Седму управу и користила транскрипте нека лица којима ту приступ по правилима службе Безбедносно информативне агенције, који иначе нису могли да уђу, да ли су улазили, да ли су читали транскрипте, да ли су имали увида у тонске снимке?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Дешавало се да је Миле Новаковић покушао да уђе у центар Седме управе и да сам ја то забранио. Он је транскрипте и траке слушаних разговора добијао уредно. Значи, три пута курирском поштом. Некада је и сам долазио. Али нисам дозвољавао другим лицима, чак ни оперативцима из службе државне безбедности да се крећу по Седмој управи, јер то је рестрективни простор.

Адв. Божо Прелевић: Спомињали сте у једном тренутку данашњег Вашег исказа лице Драгољуба Марковића. Када сте се упознали са Драгољубом Марковићем?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам да ли то може да се подразумева као упознавање, срео сам га, не сећам се тачно да ли је био 5. или 6. октобар приликом одласка Милорада Улемека и мене у зграду Градске скупштине где је Улемек разговарао са Зораном Ђинђићем. Ту сам упознао, руковали смо се, упознали, Драгољуба Марковића, Чедомира Јовановића. Драгољуба Марковића након овога никада више нисам видео.

Адв. Божо Прелевић: Када је то било, извините нисам чуо?

Сведок Милорад Брацановић: Првих дана 5., 6., 7. октобра, верујте да не знам тачно који је датум био.

Адв. Божо Прелевић: Ви кажете 5. октобра сте дошли у Скупштину града?

Сведок Милорад Брацановић: Кажем, не могу прецизно да кажем да ли је 5. или 6-ти. Нисам рекао 5. октобра. Значи, можда је то био 5. или 6. октобар, један од тих пар дана.

Адв. Божо Прелевић: Добро. За ово питање није толико важно, али Ви кажете, добро, да ли су то били они протести, јесте ли дошли ту када су били протести, значи испред Скупштине, је ли то било пре подне, после подне, је ли горела Скупштина?

Сведок Милорад Брацановић: Увече, у касним вечерњим сатима. Заиста не знам.

Адв. Божо Прелевић: Не можете да лоцирате да ли је 5. или 6-ти, пошто је карактеристичан датум?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Рећи ћу Вам ово, нисам потпуно сигуран. Ја мислим да се 5. октобра у вечерњим сатима Милорад Улемек Легија видео насамом са Зораном Ђинђићем. Можда је ово могло да буде 6. октобра у рецимо згради Градске скупштине.

Адв. Божо Прелевић: И Ви кажете да када сте ушли унутра, да сте видели да је Спасојевић у обезбеђењу Ђинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Пун ходник испред те канцеларије, то је једна мала канцеларија у приземљу, одмах чим се уђе, пун ходник је био обезбеђења Зорана Ђинђића. Међу тим људима из обезбеђења налазили су се и Душан Спасојевић и Миле Луковић. Нисам сигуран, мислим да сам видео и Љубишу Буху Чумета.

Адв. Божо Прелевић: Значи, да ли сте Ви сигурни да је Спасојевић односно Чуме био у обезбеђењу Премијера или се налазио у ходнику?

Сведок Милорад Брацановић: Стајали су ту са обезбеђењем и са њима причали. Заиста немам податак да ли су они лично учествовали у обезбеђењу. Стајали су ту са обезбеђењем. Нисам никога контролисао и питао ко је из обезбеђења, ко није.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да сте Ви били безбедњак, како кажете, у Јединици за специјалне операције, а мене интересује да ли сте Ви имали пре самог протеста сазнања да ће до протеста доћи?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам имао. Тада нисам био безбедњак у Јединици.

Адв. Божо Прелевић: Не, обзиром да сте раније били на том месту.

Сведок Милорад Брацановић: Нисам имао комуникацију са људима из Јединице.

Адв. Божо Прелевић: Пре 5. октобра били сте како кажете, безбедњак у Јединици за специјалне операције, значи човек, може се закључити човек од поверења начелника ДБ-а Радета Марковића. После 5. октобра Ви напредујете на место начелника Седме управе, кључне управе за примену мера иако нисте у добрим односима са начелником ДБ-а Петровићем и његовим замеником Мијатовићем. Можете ли да нам објасните ко или шта Вас је препоручило за тако високо место?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића зато што је капциозно.

Сведок ниједном речју није рекао да је био у лошим односима са поменутом господом.

Адв. Божо Прелевић: Ја се извињавам, ја сам разумео да је он рекао, видећемо транскрипт, да није био у добрим односима. Интересује ме само једна ствар, Ви сте у више наврата рекли да сте контактирали са Ненадом Милићем, замеником министра унутрашњих послова обавештавали о неким сазнањима, да ли сте о тим сазнањима упознавали и министра Душана Михајловића или само заменика министра?

Сведок Милорад Брацановић: Нисам разумео Ваше питање. Био сам са њим у контакту, да ли сам око тога обавештавао министра?

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте о ономе о чему сте обавештавали Ненада Милића обавештавали и министра Душана Михајловића?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Није било потребе, ако обавестим заменика министра унутрашњих послова, подразумева се да ће он да обавести министра унутрашњих послова. Некада се дешавало да седимо заједно на састанку, некада се дешавало да то што сам испричао Милићу прекосутра испричам и Душану Михајловићу, у смислу шта се догодило са том акцијом и да то појаснимо.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је то неко одлучио да Ви имате контакт са Ненадом Милићем или сте Ви самоиницијативно имали ту врсту контакта?

Сведок Милорад Брацановић: Ненад Милић је био први оперативац министарства унутрашњих послова. Душан Михајловић је био човек који је био заузет од стране делегације и тако даље. Оперативне послове углавном је радио Ненад Милић и он је по природи посла био упућен на мене и ја на њега када су се радили послови из јавне безбедности.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли сте икада упознали окривљеног Бранислава Безаревића?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Никада.

Председник већа: Право на питања имају браниоци. За реч се јавља адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Трудићу се да будем кратак зато што је већ крај радног времена и тако. Судија, интересује ме да ли господин Брацановић зна браћа Бановић како су трансферисани у Хаг и одакле?

Сведок Милорад Брацановић: Немам тај податак.

Адв. Момчило Булатовић: Немате податак. Сада ме интересује да ли је познато господину Брацановићу да ли је Влада Србије везано за протест Јединице за специјалне операције оформила неку комисију која треба да испита тај протест, да ли је оформила комисију, да ли је комисија радила и какав је закључак комисије?

Сведок Милорад Брацановић: Информативно сам упознат да се оформила нека комисија и да су направљени неки извештаји. Садржај извештаја тих не знам, али знам да је био закључак покојног Премијера да је протест Црвених беретки био оправдан и да је исти закључак имао врх министарства унутрашњих послова Србије.

Председник већа: Допуна питања. Да ли сте икада видели у писменом облику извештај и закључке комисије која је требала да испита разлоге протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Милорад Брацановић: Не. У писменом не.

Председник већа: Зато што и не постоје. Изволите. Наставите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, Ви боље знате, ја то нисам питао.

Председник већа: Не, колега упознали би сте се и Ви да читате списе.

Адв. Момчило Булатовић: Мислите, онда нисте прочитали још нешто. Добро није битно, нећемо се расправљати. Да ли је господине Брацановићу неко у служби обезбеђења председника Владе могао да ради ко има било какву криминалну прошлост?

Сведок Милорад Брацановић: У овом случају да. По закону не.

Адв. Момчило Булатовић: А иначе?

Сведок Милорад Брацановић: По закону не.

Адв. Момчило Булатовић: По закону не. Ко је тај ко је вршио преглед докумената, документације, коју људи који хоће да раде тај посао подносе негде, која је то служба радила те провере и то?

Сведок Милорад Брацановић: Служба државне безбедности.

Адв. Момчило Булатовић: А ко је доносио одлуку о томе да неко ко не испуњава услове ипак буде примљен?

Сведок Милорад Брацановић: На инсистирање Премијера Зорана Ђинђића, он је инсистирао да људи који су радили у његовом обезбеђењу буду примљени у Шесту управу, али мислим да део њих је имала негативне провере. Са том проблематиком је био упознат Андрија Савић. Не знам који је закључак на крају донет, да ли су они примљени у Шесту управу или нису. У питању је била ја мислим и школска спрема неадекватна, лоша потпуна оперативна провера или нешто слично томе.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Ви сте говорили о овој процедури која је потребна да би се неко лице ставило на мере, испричали сте све. Овај оперативац, који како Ви рекосте, накачи се на телефон, шта он добија, да ли он добија све папире о одобреним мерама или само налог да изврши то прислушкивање?

Сведок Милорад Брацановић: Мислите човек у Седмој управи?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Милорад Брацановић: Само налог да прикачи број. Често пута се дешавало кад су затворени послови о томе није био обавештен ни начелник Седме управе. Шифровано се пошаље рецимо број телефона који треба да се закачи под одређеном шифром се тај телефон слушао, тако да оперативац или човек који је прислушкивао те мере није ни знао кога слуша и врло често ни начелник управе није знао ко се слуша.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је му је познато нешто после 5. октобра о постојању неких кризних штабова који су формиран?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Само што сам начуо нешто био од колега везано за шта ја знам, упад у царину, привредну комору, шта ја знам, тако даље.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ми реците, након смене господина Петровића и господина Мијатовића, када сте Ви и господин Савић дошли на та места, да ли се сећате да ли сте затекли неке непокривене телефонске разговоре у служби неких лица?

Сведок Милорад Брацановић: Ја мислим да је тога било, верујте да се тачно не сећам. Андрија Савић сигурно о томе много више зна. Зна да је у договору између Андрије Савића и мене формирана комисија која је требала да испита комплетан рад везано за Седму линију и за још неке линије, да је комисија донела закључке и ја мислим да је то обиман материјал који се налази у нека три, четири регистра.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли евентуално се сећате садржине тог материјала, да ли је неко из обезбеђења покојног председника Владе господина Ћинђића био на тим оперативним мерама прислушкивања?

Сведок Милорад Брацановић: Видите, било је људи из службе који су били на мерама.

Адв. Момчило Булатовић: Говорим конкретно за људе који су били у обезбеђењу, оном најужем председника Владе покојног Премијера Ћинђића?

Сведок Милорад Брацановић: Једно време је било неколико људи из обезбеђења на мерама по захтеву Ненада Милића и Јањушевића, али мислим да је пре мог доласка на место заменика начелника Ресора. Било је једно лице само са бројем телефона на мерама и тај телефон је припадао Шестој управи. Ја нисам знао ко се налази на мерама и знам да је био проблем око добијања папира за ту меру.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Брацановићу, да Вас питам ово, пошто сте Ви радили те послове и вероватно боље то знате, ако је неко лице на мерама, пошто сте малопре на питање неког од учесника, одговорили да може да се лоцира преко базних станица где се то налази лице, ако неко лице из обезбеђења председника Владе на мерама да ли на тај начин се лоцира и положај председника Владе?

Сведок Милорад Брацановић: Да, ако је то лице са њим, да и уколико тада разговара мобилним телефоном, јер само док мобилним телефоном разговара може да се лоцира.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Питаћу Вас само још једно питање, да Вас више не замарам, говорили сте о ангажовању Душана Спасојевића као човека који је могао да Вам пружи оперативне податке, човек је из неке криминалне сиве зоне, да ли је служба, када кажем служба, мислим и на државну и на јавну безбедност, ангажовала људе из те сиве зоне?

Сведок Милорад Брацановић: Јесте.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је ангажовала за своје послове служба, опет мислим на јавну и државну безбедност и људе из света политике?

Сведок Милорад Брацановић: Јесте свакако.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли из света бизниса?

Сведок Милорад Брацановић: Из света бизниса.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли из адвокатуре?

Сведок Милорад Брацановић: Не бих хтео да одговорим на то питање.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли из правосуђа?

Сведок Милорад Брацановић: Не бих хтео да одговорим на то питање.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Даље, браниоци имају право на питања сведоку Милораду Брацановићу. За реч се јавља адв. Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Интересује ме по правилу службе државне безбедности, односно по правилнику по којем се ради у служби, у случају ако начелник Ресора државне безбедности искључиво не нареди да се транскрипти са примене мера тајне контроле телефона подносе директно њему, да ли у свим осталим редовним

случајевима такви транскрипти се прво подносе заменику начелника Ресора државне безбедности?

Сведок Милорад Брацановић: У принципу да. Пошта иде од начелника управе до заменика начелника Ресора и онда прави селекцију података, значи они који су битни даје начелнику Ресора државне безбедности. Међутим, има ситуација када начелник Ресора државне безбедности буде заинтересован за неку меру, онда искључи све учеснике у тој причи и онда он добије лично ту меру.

Адв. Александар Ђорђевић: Интересује ме пошто је колега пуномоћник оштећених поменуо термин први оперативац, током 2001. године, значи пре него што је сведок дошао на место заменика начелника Ресора, ко је у начелству службе важио за првог оперативца, ко је у то време био први оперативац службе?

Сведок Милорад Брацановић: Мислите пре мог доласка?

Адв. Александар Ђорђевић: Да, пре Вашег доласка?

Сведок Милорад Брацановић: Зоран Мијатовић.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Да ли Вам је познато током 2001. године када сте Ви били начелник Ресора државне безбедности, колико мера је примењено по одобрењу председнице Врховног суда Србије?

Сведок Милорад Брацановић: Не знам, верујте, све мере у служби потписује начелник Ресора, у овом случају Андрија Савић, тако да је он..., и списак свега тога, пошто је то строго поверљиво води у кабинету код њега, тако да он има валидне податке колико је потписано, ја те податке немам.

Адв. Александар Ђорђевић: Нисте ме разумели, говорим о периоду 2001. године, када сте Ви били значи начелник Седме управе, значи пре Андрије Савића?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Ја сам био начелник Седме управе. Посао начелника Седме управе није био да зна које се мере примењују. Он добије налог начелства и по томе поступа и ја као начелник Седме управе никада нисам знао да ли су те мере добиле одобрење, нису добиле одобрење или слично томе.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. На други начин, ево пробаћу...

Председник већа: Ради појашњења, Ви добијате од начелника Ресора државне безбедности налог за примену одређених мера, прислушкивање одређених телефонских бројева. Да ли сте Ви упознати са одлуком Врховног суда о одобравању тих мера?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Знате шта, обично се добије, то је формулар...

Председник већа: Не. Ја Вас питам само, да ли сте Ви упознати са садржином одлуке Врховног суда?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Са садржином одлуке не.

Председник већа: У реду је. Наставите даље.

Адв. Александар Ђорђевић: Ево пробаћу исто питање на други начин, ако дозволите, да ли током 2001. године, односно када је председник Врховног суда Србије била госпођа...

Председник већа: Добро, колега мислим да то питање уопште не може бити засновано, с обзиром да је већ одговор дат, према томе, може бити само предмет претпоставки да ли је било злоупотреба и тако даље.

Адв. Александар Ђорђевић: Прихватам судија, потпуно сте у праву. Друго питање, да ли би сте описали простор Института безбедности, да ли је то једна зграда, више зграда, колика је та површина горе, шта се све подразумева под Институтом безбедности?

Председник већа: Колега, што је то важно, немојте сада да откривамо структуру унутрашњу. Можда је то питање безбедносно интересно, није сведок ослобођен дужности чувања државне и службене тајне о томе.

Адв. Александар Ђорђевић: Важно је због следећег питања.

Председник већа: Немојте та питања постављати јер не знамо да ли је предмет тајна.

Адв. Александар Ђорђевић: Ево рећи ћу Вам питање везано за проверу навода које је овде исказао један други сведок исто заменик

начелника Ресора био по функцији, па из тог разлога, значи провере тих навода, ово питање је релевантно, а ако Ви одобрите...

Председник већа: Да. Реците конкретно.

Адв. Александар Ђорђевић: Конкретно питање значи, да ли Институт безбедности уопште све то што ми када кажемо Институт безбедности, пошто мислим да немамо довољну представу о томе, да ли се ту ради о једној згради, о више зграда, колики је то простор горе, шта се подразумева под Институтом безбедности...?

Председник већа: И колико улаза има?

Адв. Александар Ђорђевић: Колика је то површина уопште и тако даље?

Сведок Милорад Брацановић: То је велика површина. Има више објеката.

Председник већа: Колико улаза има у Институт?

Сведок Милорад Брацановић: Само један улаз постоји, званични постоји.

Председник већа: А има ли незваничног?

Сведок Милорад Брацановић: Да Вам кажем, постоји ограда око Института безбедности. Не бих заиста ни о томе сада хтео да причам и постоје неки улази који се не користе, који су катанцима затворени, нити ту постоји обезбеђење и покривени су камерама. Да не улазимо у детаље сада неке. Постоји само један званични улаз на који се улази.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Само још једно питање, да ли је могуће и да ли је сведоку познато, да ли је могуће на Институту безбедности вршити инструктажу или обуку појединих лица, а да за то не зна нико осим пар људи из Института безбедности, значи оних који одобре, значи самог руководства службе, значи, да ли је могуће вршити обуку на Институту безбедности за поједине акције, инструктажу појединих људи, а да о томе не знају остали људи на Институту безбедности, осим, кажем, само пар лица?

Сведок Милорад Брацановић: Апсолутно да је могуће ако су неки стандардни курсеви онда учествује више лица, али ако се ради рецимо о некој посебној операцији која треба да буде изведена

дефинитивно постоји, може и једно лице да буде обучавано за тај посао и да за то наравно нико не зна.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Адв. Милован Комненић, право на питања.

Адв. Милован Комненић: Ја имам два питања, врло кратка. Овако, прво питање, да ли је сведок или његова служба, да ли су располагали са било каквим подацима да је Душан Крсмановић припадао било каквој криминалној групи, то је прво питање?

Сведок Милорад Брацановић: Не.

Адв. Милован Комненић: И друго питање, да ли је сведок пре убиства Зорана Ђинђића икада чуо за Душана Крсмановића односно да ли га је икада срео?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нисам никада чуо.

Адв. Милован Комненић: Хвала лепо.

Председник већа: Право на питања има адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Дозвољавате непосредно, посредно?

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Брацановићу, да ли можете да се изјасните не прецизно, претпостављам да то не можете, али бар оквирно, у време док сте Ви били начелник Седме управе, по налозима које сте добијали од тадашњег начелника, како сте рекли, који једино то може да потпише, колико је телефона било на мерама или лица ако хоћете, пошто претпостављам да је било фиксних, мобилних и тако даље, отприлике?

Сведок Милорад Брацановић: Док сам ја био начелник?

Адв. Горан Петронијевић: Тако је.

Сведок Милорад Брацановић: Прво, тај податак не могу и не смем да Вам дам, а друго бројка је врло променљива. У току једног дана та бројка може да варира са 20, 30, 40 телефона мање, више.

Адв. Горан Петронијевић: Да упростим, да не правим Вама проблем, Ви сте овде помињали једно лице, а то је овде заштићени сведок, да ли је било и других лица сем њега?

Сведок Милорад Брацановић: Како мислите?

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је било других лица сем сведока сарадника Љубише Бухе, према којима су примењиване мере?

Сведок Милорад Брацановић: Како не. Много људи.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем.

Председник већа: Право на питања имају окривљени. Да ли се неко јавља за реч да постави питање сведоку Милораду Брацановићу?

Констатујем да питања нема.

О предлогу пуномоћника оштећених адв. Срђе Поповића за суочење између сведока Милорада Брацановића и првоокривљеног Милорада Улемека право да се изјасни има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се не противим том предлогу.

Председник већа: О овом предлогу имају право да се изјасне и браниоци првоокривљеног и сам првоокривљени.

Адв. Слободан Миливојевић: Ми се противимо овом предлогу. Не видимо никакву разлику и сматрамо да једноставно садржина изјаве и данас саслушаног сведока и нашег браћеника је готово истоветна, можда се разликује само терминолошки у неком приступу, али то није разлог да се изврши суочење. Према томе, противимо се таквом предлогу. Не видимо уопште разлог због чега би, ако постоје какве различитости, онда би било места том суочењу. Апсолутно се из садржине њихових изјава не види било каква разлика.

Председник већа: Да ли првоокривљени жели да се изјасни о предлогу за суочење? Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја се апсолутно не противим суочавању уколико Ваше веће донесе одлуку да је суочавање потребно, ја сам спреман да се суочим са господином Брацановићем.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Милорада Брацановића и првоокривљеног Милорада Улемека, а на околност противречности њихових исказа у погледу чињенице да ли је сведок Милорад Брацановић био заједно са сведоком Зораном Мијатовићем испред улаза у Кулу, где се налазило седиште Јединице за специјалне операције.

Наиме, у својој одбрани окривљени Милорад Улемек је на записнику од 14. јуна 2004. године на страни 28 јасно рекао, цитирам: «Једно два сата после тога, дакле, говори се о дешавањима у центру у Кули у току протеста, пред капију центра је стигао тадашњи заменик Мијатовић и са њим је у колима био тадашњи начелник Седме управе Милорад Брацановић. Они су пошто пото хтели да уђу у седиште Јединице, међутим, због начина на који су се они опходили према команданту Јединице претходна два дана командант није хтео да их прими, већ им је однео састављен на папиру, значи састављен захтев од стране команде, захтеве које је Јединица хтела да предочи начелнику службе због чега се све то издешавало». Завршен цитат.

Чули сте дакле шта је изјавио првоокривљени Милорад Улемек, за разлику од оног што сте Ви сведочили, да сте сами дошли испред центра ЈСО-а у Кули. Он тврди супротно, да је са Вама био и заменик начелника РДБ-а Зоран Мијатовић. Према томе, погледајте се у очи и расправите истинитост тих тврдњи.

Сведок Милорад Брацановић: Шта треба да радим?

Председник већа: Погледајте се у очи па реците му, био сам сам, а нека понови исте те тврдње првоокривљени, ако остаје при том исказу, ако не остаје, нека каже супротно, нека ради шта хоће.

Сведок Милорад Брацановић: Ја први да кажем?

Председник већа: Можете слободно. Ево, Ви први.

Сведок Милорад Брацановић: Приликом одласка у Кулу са мном се није у колима налазио Зоран Мијатовић.

Окр. Милорад Улемек: Добро, то је могуће, ја могу да образложим ово с обзиром да сам ја онда у једном континуираном излагању говорио о томе шта се дешавало у Кули, а с обзиром да ја нисам силазио доле до капије, мени је таква информација пренесена од стране команданта Јединице за специјалне операције. Признајем ето, да сам ја ту направио лапсус, а да је то схваћено тако како је схваћено.

Сведок Милорад Брацановић: Можда они мене зато нису и хтели да приме, пошто су рекли да је Мијатовић са мном.

Председник већа: Добро. Суочење је завршено.

Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Констатујем да даљих питања нема.

Да ли постављате захтев за накнаду трошкова као сведок за изгубљену зараду и трошкове превоза?

Сведок Милорад Брацановић: Не. Нема потребе.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Милорад Брацановић. Можете да идете.

Да ли има примедби на исказ сведока Милорада Брацановића?

Констатујем да примедби нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставиће се 11. марта 2005. године са почетком у 10,00 часова.

Предвиђено је извођење доказа саслушањем сведока Биљане Станков и Маје Васић.

Довршено у 15,26 часова.

Записничар

Председник већа-судија